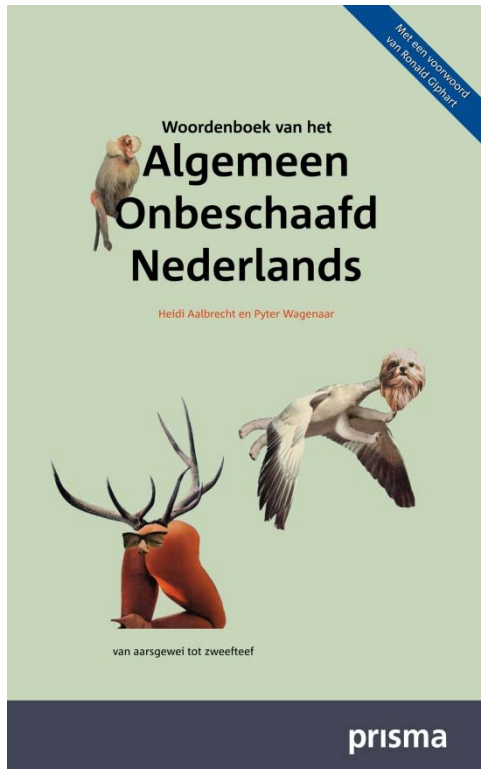

Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands

Oorspronkelijke, volledige citaten met uitgebreide bronbeschrijving

Dit is het smeugste woordenboek van het Nederlandse taalgebied. Het staat vol met woorden die je niet in ieder gezelschap kunt gebruiken, of die stiekem de nieuwsgierigheid prikkelen. Van *aarsgewei* tot *zweefteef*: de hedendaagse spreektaal van de straat tot in de kroeg en het bordeel. Obsceen, vulgair, ordinair, plat, gênant, taboe, *slang* ...

In dit woordenboek ontdek je de betekenis en herkomst van 'onbeschaafde' woorden, geïllustreerd met geestige en scabreuze citaten uit de Nederlandstalige literatuur. Een ondeugend boek dat tegemoetkomt aan een heimelijk pleziertje: in een nieuw woordenboek meteen de vieze woorden opzoeken. Op elke bladzij raak!

- > Ruim 7000 woorden en uitdrukkingen over taboe-onderwerpen als seks, ziekte, drank, misdaad en dood
- > Scheldwoorden, straattaal en Bargoens
- > Thematische verzamelingen, bijvoorbeeld alle vulgaire woorden voor *masturberen* of *borsten* op een rij
- > Honderden sappige citaten
- > Met een voorwoord van [Ronald Giphart](#)

Heidi Aalbrecht en Pyter Wagenaar
[Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands](#)
 Ingenaaid, 352 pagina's, € 16,99

bol.com Bestellen? Dat kan bij Bol.com

www.onbeschaafdnerlands.nl | www.onbeschaafdnerlands.be

In het [Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands](#) vind je bij betekenissen of groepjes opeenvolgende betekenissen vaak een citaat met daarin het trefwoord of een vaste verbinding, met een bronvermelding die achter in het woordenboek is toegelicht.

Soms zijn de citaten ingekort en aangepast aan de huidige officiële spelling, waarbij het karakter ervan zo weinig mogelijk is aangetast. Hier vind je een overzicht van de oorspronkelijke, ongewijzigde citaten en de bronnen ervan, met volledige titelbeschrijving.

Toelichting

- > De vetgedrukte trefwoorden refereren aan de lemma's in het [Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands](#). Een nummer in superscript refereert aan een betekenisnummer. Staat er achter het trefwoord een woord tussen haakjes, dan is het trefwoord opgesomd in de definitie van dat woord.
- > Na het symbool | volgt het oorspronkelijke, ongewijzigde citaat, met daarachter tussen teksthaken de volledige beschrijving van de bron ervan. Als er in het citaat een fragment is weggelaten, dan is dat te herkennen aan '(...)'.
> Het symbool □ achter een trefwoord verwijst naar een citaat dat met die benaming in een kadertekst is opgenomen.
- > Met [sic] wordt gewezen op spelfouten - anders dan c/k-kwesties, tussen-n, koppeltekens en dergelijke - of een bewust verkeerde spelling in de oorspronkelijke tekst, waarvan je kunt denken dat het citaat fout is overgenomen. Afhankelijk van de auteur zijn deze voorkomens voor het [Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands](#) gecorrigeerd.
- > Bij het jaar van uitgave is in superscript de druk aangegeven wanneer dit niet de eerste is; als dat van belang is, is daarbij ook het oorspronkelijke jaar van uitgave vermeld.
- > Bij URL's is de datum vermeld waarop de website voor het laatst is bezocht.
- > Bij citaten van Carmiggelt is steeds het oorspronkelijke jaar van uitgave vermeld, maar de citaten, en dus ook de paginanummers, zijn overgenomen uit het verzameld werk (Amsterdam & Antwerpen, 1994-2000, 24 dln.).
- > Zie voor een uitgebreide toelichting het [Woordenboek van het Algemeen Onbeschaafd Nederlands](#).

Heb je vragen of opmerkingen? Mail ons op info@taalwerkplaats.nl.

Op de hoogte blijven? Volg [@taalwerkplaats](#) op Twitter.

Of word fan van [facebook.com/taalwerkplaats](https://www.facebook.com/taalwerkplaats).

- aangeschoten | Het zijn van die klassieke, stille drinkers. Ze zitten op hun kruk alsof ze er al jaren zitten, en er ook nog jaren zullen blijven zitten. Hun glas staat roerloos op de bar. Je vraagt je af wanneer ze het leegdrinken. Toch zien ze er aangeschoten uit. [Martin Bril, 'Weert'. In: *de Volkskrant*, 3 okt. 2006]
- aap¹, zo stoned als een ~ | En stoned dat we werden! Zo stoned als twee apen. Elk. [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 15]
- aars | Alexine bewoog haar kont als een razende en stak een vinger in de aars van Mony, die onder deze liefkozing een nog steviger erectie kreeg. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 19]
- aarsopening | Hij kneedde de koninklijke billen en was met een vinger in haar verrukkelijke aarsopening gedrongen. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 12]
- achterwerk | Toen ze nog niet ophield, gooide ik haar op bed, sjarde haar rok omhoog, deed haar broekje omlaag en sloeg haar keihard met mijn vlakke hand op haar billen. Tot haar huid rood en opgezet was en dat achterwerk er verschrikkelijk lekker uitzag. Of ze met haar reet in de brandnetels was gaan zitten. [Jan Wolkers, *Turks Fruit*. Amsterdam, 1971¹⁸: 67]
- afgaan¹¹ | Het steeg tot in haar onderbuik en daar ging ze! Als een vorstin ging ze af. Een kanonskogel gelijk! (...) 'Kristeneziele!!! ... Ja ... JA ... Ik koóóómmm!' [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 171]
- afjakkeren | Ik verdacht hem ervan dat hij iets smerigs met zijn vrouw deed, want die zag er afgejakkerd uit. [J.J. Voskuil, *De buurman*. Amsterdam, 2012¹¹: 227-228]
- aflikken² | Ik weet niet waar hij rondhangt, de zwerver. En hij heb ons nog zó staan aflikken toen ik 'm met de kinderen naar de boot bracht. Ik had helemaal geen erg. Gluiperig, hè? [Simon Carmiggelt, *Fluiten in het donker*. Amsterdam & Antwerpen, 1966: 147]
- afrekenen | De eigenaar stond achter de toonbank. Wanneer je tegen hem zei: 'Mag ik even afrekenen?' zei hij: 'Zullen we dat maar buiten doen.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 57]
- afrossen | Mama, snikte ze, hij heeft me geslagen! Afgerost, begrijp je. Waar die twee Duitse sletten bij stonden ... in d'r blote kont! [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 41]
- afrukken, zich ~ | 'Een hotel vind ik altijd een ramp', begon ik. 'Wat kun je op een hotelkamer anders doen dan je eigen van kant maken? (...) Het zelfmoordpercentage is in hotels het hoogst', vervolgde ik deskundig. 'Wat blijft er over? In bed de Bijbel lezen? Ja, of je eigen liggen afrukken natuurlijk.' [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 17]
- afspelen² | Me muis werd voor de allereerste keer afgespeeld en ik voelde hoe ik de eindmeet naderen zou. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 40]
- aftrekken¹ | Ik val beslist tegen, hoor, seksueel, want ik ben niet meer 18, en al iets te zwaar. Misschien kun je je aftrekken en naar mij kijken, terwijl ik je de meest Ware Geschiedenissen vertel. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 79]
- aftuigen | Nadat Roberto Broccoli had afgetuigd, kwam Bram Jongevos weer tevoorschijn. Broccoli's wenkbrauw was gescheurd. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 61]
- afzuigen | Ik zuig je af, terwijl ik met mijn handen je billen kneed. [Heleen van Royen, *Godin van de jacht*. Amsterdam, 2003: 68]
- angel | Ik schoof, duizelend van verrukking, mijn deel in haar liefdesgrot naar binnen, die zijn angel, zijn liefdesdolk ontvangen en gediend had ... Ja, door haar en in haar, tot hém ... 'Door Maria tot Jesus [sic] ...' dacht ik vol vervoering. [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 95]
- apparaat | Nogmaals drukte hij en de hele machtige kop van zijn apparaat slipte bij haar naar binnen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 151]
- asjeweine³ | Vroeger had ik daar een fijne buuf aan, maar die kreeg het aan d'r tikker en pats, asjewijne. [Kees van Kooten, 'De Schepping Gods'. In: *Meer dan alle modermismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 62]
- attnoje | Attenoie, attenoie, wat een hemeltergend mooi meisje was dat, vond je niet? [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 52]

- auto □ | 't Was een geweldige ervaring / Al was je auto iets te klein / Voor zo een tomeloze paring / Ik heb nog altijd heel veel pijn / Mijn neus zat klem tegen de ruiten / Mijn arm hing uit de kom / De kramp schoot spontaan in mijn kuiten / Terwijl jij riep: ik kom. (*refrein*) 't Was in jouw bolide / Dat het eindelijk geschiedde / O in mijn dromen / Had jij mij al zo vaak genomen / Maar in jouw bolide Mocht het eindelijk geschieden / Het viel wat tegen / Maar het was toch heel fijn. [Brigitte Kaandorp, 'In jouw bolide', van de cd *Kaandorp zingt*, 2000]
- baard^l | Hij trok en slingerde als een bezetene, en schoot een hoop zaad zoals ze nog nimmer had gezien. Het hing in vlokken overal op haar baard, op de dief, op de schaamlippen. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 112]
- bal^l | Juist op het moment dat hij het zaad uit zijn ballen naar boven voelde komen, werd de deur van zijn kamer opengesmeten. 'Danny, zet die video wat stiller, 't is Walter op de vtm en ik hoor niets van wat hij zegt.' Hij had het kunnen denken. Kristien, zijn zus die haar kamer naast de zijne had, kwam zijn plezier weer bederven. 'Zie je dan niet dat ik bezig ben?' zei Danny terwijl hij gewoon doorging met zich af te trekken. Kristien keek toe tot het zaad uit haar broers purperrode eikel spoot. [Xavier van Eeckhoutte, 'Over de schreef'. In: *De Brakke Hond* 9 (1992) 35: 150; geciteerd van *dbnl.org* (10 nov. 2011)]
- balienees | Alsof hij niet als eenvoudige balienees in een hotel werkt, maar de kasteelheer zelf is, die zich de aanloop van al dit schorriemorrie moet laten welgevalen. [Kees van Kooten, 'A new Lay of Wife'. In: *Verplaatsingen*. Amsterdam, 1993: 24]
- ballen | dan zegt de jongste ineens nonchalant: 'Die liggen te ballen.' Ze doelt op twee toeristen die in aan elkaar geritste slaapzakken hobbende bewegingen liggen te maken [Martin Bril, 'Ballen'. In: *de Volkskrant*, 13 juni 2006]
- bed, het ~ met iemand delen | Het is alleen zo jammer dat iedereen tegen iedereen 'ik hou van jou' kan zeggen, zoals in principe ook iedere vrouw met iedere man het bed kan delen. Eh, neuken bedoel ik. [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 24]
- bed, met iemand naar ~ gaan | wie wil met mij naar bed om lekker te neuken P.S. zal zelf een kapotje meenemen [C.B. Vaandrager, *De reus van Rotterdam. Stadsgeheimen*. Amsterdam, 1971: 213; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- been^l, met de benen wijd liggen | Na zo'n kilometer langs het strand te hebben gelopen, zeeg de vrouw ineem, hem aan zijn hand met zich mee trekkend. Voor hij het wist lag ze met d'r benen wijd, zo geil als boter. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 70]
- beest^l, de ~ uithangen | Ja, de kroeg in. Gewoon zúipen. De beest uithangen. Sodemieter op met dat burgermansbestaan waarin ik ben terechtgekomen. [Kees Prins, 'Misschien kan ik nog iets heel anders van mijn leven maken'. In: *Volkskrant Magazine* 619 (10 nov. 2012; interview door Sara Berkeljon)]
- beffen^l | In een andere hoek, op een chaise-longue, lagen twee knappe meisjes met een dikke kont elkaar te beffen. 'Ah!' en 'Oh!' roepend van geilheid. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfdruizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 11]
- behandwerken | Zij bewees hem een wederdienst door zijn dikke lul in de volle hand te nemen en langzaam, terwijl de twee sapfo's elkaar vurig omhelsden, behandwerkte ze de dikke lul van de officier. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfdruizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 65]
- bejaardenseks² | De doctorandus zwijgt even en zegt dan: 'Vannacht droomde ik dat ik bejaardenseks had met het jonge ding uit de achterban. Dat kan niet in mijn positie.' [Remco Campert, 'Man van eer'. In: *de Volkskrant*, 17 aug. 2005; geciteerd uit: Remco Campert en Jan Mulder, *CaMu 2005*. Amsterdam, 2006: 183]
- bekattering² | - Je bent een schat! riep ze. Heb je de wacht gehouden? Ik ben de hele tijd doodsbang geweest dat ik een bekattering zou krijgen. - Dat zou je dan ook hebben verdiend! Hoe haal je 't verdorie in je hoofd hier te gaan staan, op zo'n krankzinnige plaats? [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 54]
- bek^l | En achter alle gordijnen liggen ze natuurlijk op de loer, hele families met grijnzende bekken en gemene steekoojjes, belust op bloot. [Remco Campert, *Het leven is vurrukkulluk*. Amsterdam (oorspr. 1961) 1970¹²: 128]
- bek^l, dat ligt (hem) in de of zijn ~ bestorven | Tientje. Dat ligt in z'n bek bestorven. Waar je naar wijst kost een tientje. Een piek had ik nog veel gevonden. [Simon Carmiggelt, *Elke ochtend opstaan*. Amsterdam & Antwerpen, 1973: 114]
- beppen | Waar een tientje per huisartsbezoek velen te veel is, telt menig mobiele beller zonder morren honderden euro's per jaar te veel neer om eindeloos te sms'en en te beppen. [Jean-Pierre Geelen, 'Cijferfetisjisten'. In: *de Volkskrant*, 2 mrt. 2012]

- berijden | Fijn blond brutaal vrouwverlammend Beest. Ik zal je aanbidden terwijl je ze berijdt, en uitmuntend voedsel en kostbare dranken aan je serveren [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 92]
- beroeren, zich ~ | Verder niets gedaan, behalve een beetje op en neder lopen nadenken, mijzelve liefdekundig beroeren (5x), en een namiddagslaapje doen. [Gerard Reve, *Brieven aan Matroos Vosch, 1975-1992*. Amsterdam & Antwerpen, 1997: 45]
- bespelen¹ | Met m'n vrije hand bespeel ik m'n penis, ondertussen m'n tong diep in 'r spleetje porrend. Ik snoep dat het een lieve lust is. [Dirk Stoops, 'Het gras dat groeit!' In: *De Brakke Hond 7* (maart 1990) 25: 116; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- beuk, de ~ erin | Volgens Hillen is alles in Nederland de schuld van de PvdA, zelfs het huidige gebrek aan visie in het CDA. Daarom moet het offensiever, aldus Hillen. 'Hup jongens, de beuk erin.' [Bert Wagendorp, 'Hans Hillen'. In: *de Volkskrant*, 29 juni 2009]
- beurs¹ | Er zat te veel zaad in zijn beurs opgekropt, en toen zij haar geil voor de tweede keer spoot, schoot hij voor de tweede maal, in nog geen uur tijd. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 83]
- beurt, een ~ krijgen | Met z'n zessen namen ze de honneurs waar en hoe! Jarige Jet kreeg een beurt, die haar de rest van haar leven zou heugen. Ze pakten haar op alle manieren; van voren, van achteren, van boven, van onderen, op een gegeven moment zelfs met drie man tegelijk! [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 70]
- bevingeren² | Nadat ze een aantal stijve lullen heeft gezien, bevingerd en afgespeeld, wordt ze - iets ouder geworden, maar niet veel - op haar beurt de muis bevingerd en afgespeeld. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 12]
- bewijsje | 'Zal ik u nog eens voldoen?' vroeg mijn vriend. 'Nou een halfje dan,' zei de man. 'Een bewijsje. Zo noemen ze dat in kleine kroegjes. Een bewijsje.' [Simon Carmiggelt, *Vliegen vangen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 146]
- bil, van ~ moeten | Hij zou eens flink van bil moeten met een lekker wijf. [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 46]
- bink² | Ze was ook pas kort getrouwd. Met een bink van 'n vent. Zo'n bazig type, weet je wel. Gymnastiekleraar was hij ook nog. Dat kon je wel raden, als je hem zag. [Simon Carmiggelt, *Slenteren*. Amsterdam & Antwerpen, 1975: 126]
- bitteren | Ik zeg, vroeger, toen bitterde ik in de Kalverstraat met een ploegje, allemaal mensen van grote betekenis, veel bouwers en een enkele advocaat, enfin, ik bitterde daar en de borrel kostte een dubbeltje wat gelijkstaat aan tien cent. [Simon Carmiggelt, *Een toontje lager*. Amsterdam & Antwerpen, 1959: 189]
- blauw¹¹ | Diels was al blauw toen hij binnenkwam. Hij ging ergens in een hoek een shaggie zitten draaien met zijn trillende handen. [Arnon Grunberg, *Blauwe maandagen*. Amsterdam (oorspr. 1994) 1998¹⁸: 25]
- blauwkous | Zo'n sijsjeslijmer als Clemens toch feitelijk was, die zou waarschijnlijk nooit iets anders hebben kunnen verwekken dan een nagelbijtster met een kromme rug of een blauwkous vol pukkels. [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 105]
- bobbel | Ze trok haar rok in de hoogte en hij bekeek haar onderlijf, strekte de handen uit, pakte haar billen. Meteen kreeg-ie dan een bubbel in zijn broek van heb ik jou daar. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 36]
- boer¹, geef die ~ een stoel | Zuster Schilp bleef echter verslagen voor zich uitkijken en zachte boertjes laten door het te schielijk drinken van de pittige vruchtenlimonade. Tenslotte riep Nolda na de zoveelste keer 'en geef die boer een stoel!' om haar kollega maar op d'r gemak te stellen [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 16]
- boer¹¹⁻¹ | Tot in het diepst van zijn wezen was Serge altijd een boer gebleven, een onbehouden lul: dezelfde onbehouden lul die vroeger om zijn scheten van tafel werd gestuurd. [Herman Koch, *Het diner*. Amsterdam, 2009¹¹: 60-61]
- boerenlul¹¹ | Ik kwam gewoon uit Heemstede, ik was een boerenlul. [Kees Prins, 'Misschien kan ik nog iets heel anders van mijn leven maken'. In: *Volkskrant Magazine* 619 (10 nov. 2012; interview door Sara Berkeljon)]
- bolle | Heer Ollie daalde verward het stoepje af, struikelde over zijn voeten en stapte toen met dansende tred de duisternis in. 'Wat doen we nu, baas?' vroeg Hieper, die achter enige bomen het vertrek had gadedeslagen. 'Gaan we die bolle ontvoeren?' [Marten Toonder, *De kiekvogel* (mv82, 1958). In: *Ach Mallerd*. Amsterdam, 1979: 63]

- bolus**, een ~ bakken | Daarnet heb ik een bolus gebakken, van achteren, wat uitzonderlijk is, want ik heb er een grote hekel aan, dat buitenshuis, ik bedoel elders dan thuis, te doen. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 138-139]
- bonjedempers** | Meneer Willems, gebogen onder heimelijk schuldbesef, hernam week: 'Ik breng bloemen voor je mee ...' 'Bonjedempers,' zei ze kortaf. [Simon Carmiggelt, *Brood voor de vogeltjes*. Amsterdam & Antwerpen, 1974: 16]
- bordeel** □ | De heer Treuren en zijn arbeidersvrouw zullen het borddeel waarin ze huizen wel anders noemen. Een huis van plezier, een massagesalon. In hun wereld heet een knakworst een heerlijk hapje, grootmoeders theezeefje antiek en Aage M. Florence Nightingale. [Gerrit Komrij, *Papieren tijgers*. Amsterdam, 1980⁴: 53; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- bout**^{III-1} | Als een condoom zoog de schede zich om zijn bout en zijn zware zak kletste keer op keer tegen die forse billen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 161]
- buik**, schrijf dat maar op je ~ | Als er een God bestond zou Hij haar waarschijnlijk mores leren, maar het bestaan van God kon je ook wel op je buik schrijven. [Jan de Hartog, *Het koninkrijk van de vrede*. 4 dln. Amsterdam & Brussel, 1972-1975. Deel 4: 218; geciteerd van *dbnl.org* (9 sept. 2012)]
- buitenvrouw** | Nee, de kans was groter dat de eigenaar van de boot er zou zijn, een kunstenaar op leeftijd – althans in de ogen van de jongen – die de boot gebruikte als pied-à-terre in de grote stad. En als plek om zijn buitenvrouwen te neuken, zoals Budiman het onomwonden noemde. [Karel Glastra van Loon, *Lisa's adem*. Amsterdam & Antwerpen, 2002⁵: 71]
- catsje** | Het begint tegen vieren in een klein café, aan de een of andere gracht. 'Een Catsje, meneer?' 'Ja, dat is goed.' [Simon Carmiggelt, *Tussen mal en dwaas*. Amsterdam & Antwerpen, 1949: 37]
- centen** □ | Godsdienst was in de praktijk van alledag een kwestie van centen en stuivers. Door te sjacheren om een handjevol geld kwam je erachter wat een onbegonnen werk het is om zonder Gods genade de eeuwige zaligheid te verdienen. [Frans Kellendonk, 'Beeld en gelijkenis'. In: Kester Freriks, A.F.Th. van der Heijden, Oek de Jong, Frans Kellendonk, Doeschka Meijnsing, Nicolaas Matsier & Geerten Meijnsing, *Over God*. Amsterdam 1983: 74]
- clown** | Het is in Nederland bijna niet mogelijk als schrijver geen dorpsclown te zijn. Dat neem ik Van het Reve kwalijk, dat hij in een wit pak voor de televisie is opgetreden, op zwartjes is gaan kankeren en zulke misselijke dingen meer. Als ze hem in Nederland serieus hadden genomen, hadden ze hem wegens racisme in de gevangenis gestopt. *Dat vindt Mulisch ook*. Maar die is óók een clown. Wie schrijft er nu een boek van duizend pagina's over filosofie, als hij er geen bal verstand van heeft? [Willem Frederik Hermans, 'Ik ben een dominee met een lege kerk', interview door Max Pam. In: Frans A. Janssen (samenst.), *Scheppend nihilisme. Interviews met Willem Frederik Hermans*. Amsterdam, 1983³: 351; geciteerd van *dbnl.org* (2 jan. 2011)]
- cool**^{I-1} | Thomas haalde zijn schouders op, draaide zijn kont, blies rook uit zijn neusgaten, bedaard, cool. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 160]
- dag, ja ~** | Nee de jónge moet met ijs, tenminste, twee van de drie, en heeft u bitterballen? Ja dág, jij hebt vandaag al twee keer chocomel gehad, nu is het afgelopen! En twee porties bitterballen, graag, een portie pinda's en een doekje alstublieft, sorry hoor, ik had het hem nog zó gezegd, blijf er dan ook af, nee je krijgt voor straf geen nieuwe, pas nou op er ligt overal glas, hè verdomme! [Sylvia Witteman, 'Ober'. In: *Volkskrant Magazine* 342 (4 nov. 2006)]
- dalles** | Ik zei: 'We zitten hier midden in de dalles; we hebben niet te vreten; moeten we dit nou drukken en verspreiden?' [Lisette Lewin, *Het clandestiene boek 1940-1945*. Amsterdam, 1983²: 157; geciteerd van *dbnl.org* (17 jan. 2011)]
- deel** | Ik bleef liggen, met gesloten ogen, rusteloos mijn Deel bevoelend terwijl ik zocht naar een gedachte die mij troost zou kunnen schenken [Gerard Reve, *Lieve Jongens*. Amsterdam, 1973²: 105]
- dekken**^I | Ik werd zo heet dat ik haar panterjurk opschoof tot boven haar middel, haar natte broekje wegschoof en mijn grootgeworden pik in haar stompte, we bonkten en schuurden op de vloer en ik dekte haar zo hard ik kon tot we met een schreeuw klaarkwamen. [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 280]
- deugddoener** | Ja, je hebt dubbel en dik gelijk, zei hij, kijk maar es grondig na, voel maar es hoe stijf en heet me deugddoener staat. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 31]

- dief^{ll} | Met me linkerhand het stijfstaand diefje van zus bewerkend, streelde ik met de andere hand de lieve kloten van d'r broer. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 70]
- dildo | Toen deden zij ons een blinddoek om, en wij moesten ruiken uit wiens [sic] kut de dildo kwam. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 53]
- ding^{ll}, jong ~ | Nou, voor mij is die Susanne een slecht meisje hoor. Maar een mooi jong ding. Flink uit de kluiten gewassen, met nog zo'n beetje schoolbankenvet om de heupen. [Jan Wolkers, *De hond met de blauwe tong*. Amsterdam, 1964⁴: 88]
- dis | Over een ex van me hebben zijn vrienden een liedje geschreven dat hij zo groot geschapen is dat hij geen vriendinnetje kan krijgen. (...) Gewoon een dis hoor, getreiter. [Gerdy van der Stap, 'Bas is nog vers, ik ken hem pas een maand'. In: *de Volkskrant*, 30 sept. 2006]
- doel | Hij hijgde alleen maar en likte bovendien het stronholletje van Leentje schoon en dat van Marleentje en misschien had hij daarmee genoeg gelikt, ofwel ik zat met me doel iets te hoog opgestoken, ofwel ik was proper genoeg ofwel nog wat anders, maar bij mij likte hij het splitje. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 24]
- doen, het ~ | Promiscuïteit! Daar heb ik de pest aan! Dát is pas smerig! Maar niet of je het met een man of met een vrouw doet. [J.J. Voskuil, *De buurman*. Amsterdam, 2012¹¹: 57]
- doen, van achteren ~ | Heb jij het wel eens bij een vrouw van achteren gedaan? Nee, ik bedoel niet achterom en toch van voren, maar echt van achteren. [Gerard Reve en Geert van Oorschot, *Briefwisseling 1951-1987*. Amsterdam, 2005: 496 (bezorgd door Nop Maas)]
- dokken | 'Allemaal hebben ze wat meegenomen,' zei hij, 'de één heeft een aap, de ander een zwarte meid. Koffers vol rotzooi hebben ze: krissen, gebatikte doeken, sigarenkokers van bamboe, portemonnaies van pythonvel. En maar bang dat ze moeten dokken aan de douane. Het is om er een vuile broek van te krijgen.' [Willem Frederik Hermans, *Ik heb altijd gelijk*. Amsterdam (oorspr. 1951) 1981¹¹: 21]
- dominant | Iemand (hard) op de billen slaan met de blote handen is pijnlijk (voor de dominant). Een zweepje is de oplossing. Je kunt er zelf een maken van een stuk bezemsteel en een in repen geknipt lapje leer van de meubelfurniturenzaak. [Brigit Kooijman en Harrie van der Meulen, 'SM'. In: *de Volkskrant*, 2 sept. 2000; geciteerd van *volkskrant.nl* (12 aug. 2009)]
- dominee, een blikken ~ | Het Nederlandse volk, Sita, dat is een volk van grutters, blikken dominees en duitendieven. [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 259]
- donder^l, als de ~ | Mijn vader had nog een betere oplossing: 'Zoek als de donder een andere psychiater.' Dat had hij indertijd bij een dergelijk advies óók gedaan, zei hij, en het was hem goed bevallen. [Sylvia Witteman, 'Drank'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]
- donder^l, geen ~ aangaan | 'Ik neem je niets kwalijk,' antwoordde hij, 'het gaat je trouwens ook geen donder aan.' Hij lachte tegen haar of hem een poets was gespeeld waar hij niet kwaad om kon worden. [Willem Frederik Hermans, *Ik heb altijd gelijk*. Amsterdam (oorspr. 1951) 1981¹¹: 16]
- donderen^{l-4} | Ze voelde zich moe en verdrietig en ook een beetje bezopen door de medicinale alcohol die ze door haar thee had gedonderd. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 5]
- donderen^{ll}, van iets af ~ | Deze weduwe moest eens weten dat haar huurster elke avond gespannen wachtte op de fatale bons en het daaropvolgende geratel, dat onnavolgbare geluid van een met grote snelheid van de trap donderend persoon. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 100]
- dons | Je mocht hen aan de borsten aanraken, zelfs aan hun dons komen maar het was tot daar en niet verder. [Don Walther, *Swietie Sranang*. Rotterdam, 1993: 88; geciteerd van *dbnl.org* (3 apr. 2011)]
- dood ☐ | 'Het is uw plicht te doden en gedood te worden,' heeft meneer pastoor of dominee gezegd. Het zesde gebod is tijdelijk buiten werking gesteld. Hóger kan de mens niet reiken, dan te vallen op het Veld van Eer. En Magere Hein maar lachen. Hij komt als enige overwinnaar uit de strijd. [Jules Deelder, *Modern passé*. Amsterdam, 1984: 117]
- dood^l, ergens de ~ over in hebben | Goed - dat stuk is áf. Maar ik loop naar huis en heb tóch de dood in over dat gezegde van die jongen. 'Opa je bent zo oud.' De duivel is oud, zeg ik altijd. [Simon Carmiggelt, *Vliegen vangen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 154]
- dood^{lv}, al sla je me ~ | B. was een harde werker, nauwgezet en ijverig, maar waar het aan lag, al sloeg je hem dood, nooit scheen hij hogerop te komen. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 45]

- doos^{iv} | Deze deur? Da's de Doos Krijn, da's de Doos jongen. Dat vond ik wel gek, ja, gewoon de biologische tekens voor Mannelijk en Vrouwelijk d'r op. [Kees van Kooten, 'Huis'. In: *De ergste treiterrends*. Amsterdam (oorspr. 1969-1976) 1981⁸: 107]
- doppenⁱ, kijk uit je ~ | 'Kijk uit waar je loopt, klootzak,' moest Broccoli zeggen. En dan moest ik antwoorden: 'Kijk uit je eigen doppen, teringlijer.' Zo ging het pagina's door. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 58]
- dorknoper² | Stoor je niet aan de dorknopers die er het liefst een dodelijk saai kenniscentrum van willen maken waar je schoolklassen doorheen jaagt, ter compensatie van het tekortschietende geschiedeniscurriculum. [Bert Wagendorp, 'Historisch museum'. In: *de Volkskrant*, 17 juni 2009]
- dorpsclown | Het is in Nederland bijna niet mogelijk als schrijver geen dorpsclown te zijn. [Willem Frederik Hermans, 'Ik ben een dominee met een lege kerk', interview door Max Pam. In: Frans A. Janssen (samenst.), *Scheppend nihilisme. Interviews met Willem Frederik Hermans*. Amsterdam, 1983³: 351; geciteerd van *dbnl.org* (2 jan. 2011)]
- douw^{ll}, een ~ geven | Volgens Eerdmans komt het doordat er steeds meer vrouwelijke rechters zijn. Vrouwen zijn te genuanceerd en te soft om criminelen een flinke douw te geven. [Bert Wagendorp, 'Joost'. In: *de Volkskrant*, 2 sept. 2009]
- drankkeet | Veel drankketen zijn volgens wethouder Henk Hutten (cu) van Staphorst niet per definitie oorden van verderf. Ze hebben op het platteland een grote samenbindende factor. [Anja Slijter, 'In De Kolde Pipe is iedereen welkom'. In: *de Volkskrant*, 17 juni 2009]
- drinken □ | 'Drink en rook jij niet een beetje veel?' vroeg de kastelein onbaatzuchtig. 'Ach,' zei Evert. 'Van roken krijg je het niet aan je lever en van drinken niet aan je longen.' Dat zei hij elke avond. Hij zei nooit veel, maar wat hij zei, zei hij altijd. [Midas Dekkers, *Poot. Verhalen over de hond*. Amsterdam & Antwerpen (oorspr. 2000) 2009⁸: 32]
- drol^{l-1} | 'Onze wc was om de haverklap verstopt,' vertelde Broccoli. 'Want mijn vader produceerde de grootste drollen die ooit op deze wereld door mensen zijn geproduceerd. Sommige waren wel vijftienveertig centimeter lang. Ik wed dat jouw vader nog nooit een drol van vijftienveertig centimeter heeft geproduceerd, en jij zelf natuurlijk ook niet.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 34]
- drol^{l-1}, voor een ~ en drie knikkers | Nu wordt duidelijk dat mijn kinderen een godsvermogen betalen voor een starterswoning die ze voor een drol en drie knikkers bouwen. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- drol^{ll} | Of je Charles nog eens moet schrijven? Dat had je natuurlijk al lang moeten doen, ook zonder mijn advies, als je tenminste echt opheldering over die kwestie hebben wilde. Voorlopig zal het overigens moeilijk zijn, vrees ik, want de drol schijnt in Thailand te zitten, voor een jaar, om de arme onderontwikkelde volkjes lessen in fatsoen te geven, vermoed ik. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 201 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- dronkenmansgebed | 'Ga je een dronkemansgebedje [sic] doen?' vroeg een oudere volkse vrouw, die zag hoe ik muntgeld stond te tellen. [Christiaan Weijts, *Art. 285b*. Amsterdam & Antwerpen, 2008⁸: 250]
- drooggeiler¹ | Het beste zou zijn wanneer ze contact maakte met de vrouw van die drooggeiler. Dan kon ze hen eens op een kopje koffie nodigen. En dan was het zover. Ze hoorde het al. 'Ach meneer Huppeldepup, wilt u mij misschien even in de keuken met de thee helpen?' Die man mee natuurlijk. In de keuken. 'Ik geloof dat u even wilt kijken?' (...) Nou, ze zou zorgen dat ze geen broek aanhad. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 36]
- droom, een natte ~ | Promotie moet. Dus trek ik straks langs boekhandels en ga in vol ornaat naar het boekenbal, de natte droom van elke debutant. [Anne-Gine Goemans, 'Iedereen schrijft een boek'. In: *Volkskrant Magazine* 360 (10 mrt. 2007)]
- duitendief | Als mij het plezier in mijn werk vergald wordt door een alcoholische duitendief, dat vindt iedereen net lekker. Want voor Hermans komt het er niet op aan, die 'hoeft er niet van te leven'. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 323 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- duit^{ll}, de ~ en de fluit | City of Love. Stad van betaalde liefde (...). Dáár moet het komen, buldert Rinus, en wijst op een tarweveld, zo'n halve kilometer van de A4 (...) Het gaat om de duit en de fluit - Rinus kan het niet genoeg benadrukken (...) [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- dumpen¹ | 'Waar ga je heen,' wilde Barmat weten. Gewoontegetrouw keek hij via het andere raam mee naar buiten. Palspoor. 'Ik dump je wel bij de overlaat. Dan kan je meteen doorsteken.' [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 69]

- etalage, in de ~ zitten | Even na twaalven zat ze tevreden in de etalage en ging Piet de wagen schoonmaken, want van die wagen hield hij écht. [Simon Carmiggelt, *Haasje over*. Amsterdam & Antwerpen, 1957: 144]
- etalagepop | En opgeschilderde etalagepoppen waarvoor je bang bent dat je een fledder om je oren krijgt omdat je er alleen maar naar kijkt blijken als je er even mee praat reuze aardig [Wim de Bie, *De boekcorner van ... Goos Verhoef!* Amsterdam, 1988: 92]
- eten □ | Ik denk dat mijn broer neukt zoals hij eet, dat hij zich bij een vrouw naar binnen wringt zoals hij een broodje kroket in zijn mond propt - en dat zijn honger daarna gestild is. [Herman Koch, *Het diner*. Amsterdam, 2009¹¹: 60]
- fatsoensrakker | Daarbij is de hier voorgestane ‘moraal’ niet zozeer belangrijk om haar inhoud, want deze is zo oud als de wereld en men kan er op zijn hoogst van zeggen, dat een ethische overtuiging wel zeer onaantastbaar wordt, wanneer de ‘honête homme’ en de hypocriet erin communiëren, als om de manier waarop ze hier wordt voorgedragen: ongewilde demonstratie van de mogelijkheid een moraal te ontdekken, te belijden, tot het uiterste te verdedigen, zonder te vervallen in het al of niet politiek geüniformeerd gehuichel van de fatsoensrakers. [Simon Vestdijk, ‘E. de Perron’s grote anti-roman’. In: *Lier en lancet*. Amsterdam (oorspr. 1939) 1976: 304]
- flamoes | Hij liet zijn handen op de billen van de vreemde vrouw rusten, kneep er eens krachtig in en wrikte zo dat zijn zwans haar regelrecht tegen de flamoes moest drukken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 66]
- flikker¹ | ‘Jammer’, zeide ik bij mijzelve, ‘want je bent echt wel een lieve meid. Jij denkt dat je een man mee naar huis hebt genomen, maar hij is gewoon een flikker: een kat in de zak.’ [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 31]
- fluit¹ | Me fluit stond de hele nacht stijf voor jou, kleine schat! bekende hij. Ik heb in m’n bed me fluit moeten afspelen, denkend aan je geilspuitende kutje. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 50]
- fokking¹ | ‘Goed. Waarover wil je praten?’ zei ze, toen de serveerster gefrituurde vishapjes op tafel had gezet. ‘Als het over die fokking brief gaat’, vervolgde ze, en maakte ruimte op tafel door het tasje met de visnetpanty’s onder haar stoel op te bergen, ‘dan zijn we heel snel klaar, want daar valt maar één ding over te zeggen, namelijk dat ik, als je me ooit nog eens zoiets durft te schrijven, die Italiaanse lolita van je bel om te zeggen dat je me neukt.’ [Christiaan Weijts, *Art. 285b*. Amsterdam & Antwerpen, 2008⁸: 163]
- freak¹ | Sportieve of vrolijke typetjes spelen gaat haar moeilijk af. En tot voor kort was ze een curiosum dat alleen in de smaak viel bij gefrustreerde intellectuelen en perverse types. En toch is Christina Ricci geen freak, maar de meest geprezen en gevraagde jonge actrice van de Amerikaanse cinema. [Ab van Ieperen, ‘Christina Ricci: “Zonder acteren zou ik nu tippelen op Hollywood Boulevard”’. In: *Vrij Nederland*, 8 apr. 2000]
- full swap | De eerste keer zo’n profiel opstellen is nog een hele klus. Je moet je ‘swingstatus’ aangeven: wil je *full swap* (volledige partnerruil, alles mag - in één ruimte of niet) of *soft swap* (‘alleen aanraken en oraal’)? [Suzanne Rethans, ‘Gezellig samen vreemdgaan’. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]
- gabber | Je gabber is je gabber. Die gaat voor je door het vuur. En jij voor hem. Als ik een wijf heb, mag mijn gabber dat wijf ook hebben. Ouwe jongens. Je laat mekaar niet zakken. Verveeld vroeg de kastelein: ‘Waar hangt die gabber van jouw [sic] eigenlijk uit?’ De man keek hem aan met droeve ogen en zei: ‘Ik héb geen gabber op het moment.’ [Simon Carmiggelt, *Oude mensen*. Amsterdam & Antwerpen, 1963: 71]
- gadverdamme | Moet je daar die ouwe vent met die lekkere jonge meid zien lopen. Getverdemme: hij had haar vader kunnen zijn! [Kees van Kooten, ‘A new Lay of Wife’. In: *Verplaatsingen*. Amsterdam, 1993: 23]
- gajes¹ | En er zijn ook leerlingen en daaronder is nogal wat gajes. Ik kan er wel mee overweg want ik deug zelf ook niet. [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 25]
- gang¹, hete natte ~ | Zijn jonge, sterke maar nog onvolwassen roede klopte en ploegde in haar geheime mond, de hete natte gang. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 153]
- gangster² | Ook uitgevers zijn en blijven gangsters, souteneurs, leugenaars en drukwerkbandieten. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 106 (bezorgd door Willem Otterspeer)]

- garnaal^l, zo stoned als een ~ | We zijn zo stoned als een garnaal / Stoned als een garnaal / Neem nog maar een haal / Want stoned als een garnaal / Zijn we allemaal [Kees van Kooten en Wim de Bie, *carnavalshit* 1976 (oorspr. 1969)]
- gas, aan het ~ | ‘Een kinderpostzegelverzamelaar!’, roept de dobbelende vrouw, die eraan toevoegt dat ze dit jaar vier vellekes zegels heeft gekocht, maar geen pedo is, sterker nog - alle pedo’s mogen van haar aan het gas. [Martin Bril, ‘Weert’. In: *de Volkskrant*, 3 okt. 2006]
- gat^{l-1} | Ze haalde hem uit haar kut en stak hem in een ander gat, een beetje lager, kogelrond, als het oog van en cycloop tussen twee vlezige welvingen, wit en fris. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 27]
- gat^{l-1}, in zijn blote ~ | Ach, wat had zo’n man anders? Hooguit zo nu en dan een koorknaapje dat zich door de rector in z’n blote gat wilde laten zetten voor een appelpunt of een slagroomhoorn. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 19]
- gedonder¹ | ‘Je mag wel eens naar huis gaan,’ waarschuwde ik, ‘want je krijgt geheid gedonder met Petrus.’ [J.J. Voskuil, *De buurman*. Amsterdam, 2012¹¹: 258]
- geil □ | Het meisje met de appelzware borstjes had de schoonheidssalon verlaten. (...) Een oude geilaard begon haar achterna te lopen (...) grove taal kwam voortdurend over zijn lippen. - Lekker geurig koppekrabbertje, smakelijk boutje, klein kussensloopje vol lavendel, bedstro en citronel, ga je mee met opa in de struiken? [Willem Frederik Hermans (als Schrijver Dezes), *Het Evangelie van O. Dapper Dapper*. Amsterdam, 1973: 21]
- geil^{l-1} | Diny van der Schoot was een heet en hitsig mens. Ze was gewoon vreselijk geil en probeerde van alles om die hitte in haar onderbuik op te wekken en weer te blussen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 101]
- geil^{l-1} zijn op iemand | Zitten drinken in een heet bad, daar gaat helemaal niets meer boven. Behalve misschien op het hoofd gekrauwd en gemasseerd worden door iemand op wie je geil bent. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 32]
- geil^{l-1} | ik wrong en wreef me opene muis tegen z’n geertig likkende mond aan, vloekte nog eenmaal hemeltergend en spoot meteen al m’n geil, dat hij zo lekker vond, uit me mossel weg. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 49]
- geil^{l-2} | Alexine ging tekeer als een verdoemde en kronkelde zich als een slang toen Mony zijn Roemeense geil in haar buik spoot. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 20]
- geilneef | Och, Amerikaanse mannen zijn *basically* de meest gefrustreerde geilneven die ik ooit heb ontmoet, daar ben ik heel eerlijk in. [Ronald Giphart, *Phileine zegt sorry*. Amsterdam, 1997³: 112]
- gejengel | Z’n vrienden reden als duivels, gas op de plank en met de radio keihard aan, die een onafgebroken stroom van Arabisch gejengel over hen uitstortte. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 68]
- gek^l, een gevaarlijke ~ | ‘Een gevaarlijke gek heeft dit geschreven,’ zei Broccoli steeds weer terwijl hij stukken dialoog voorlas die wij zouden moeten gaan spelen. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 58]
- gek^{l-1} | Zittend achter het stuur van een auto is het mij altijd minder raadzaam voorgekomen erop te vertrouwen dat de verkeersregels nauwgezet zouden worden toegepast, dan er gedurig rekening mee te houden dat de andere weggebruikers gek waren of dit elk ogenblik konden worden. [Willem Frederik Hermans, *Door gevaarlijke gekken omringd*. Amsterdam, 1988: 12]
- gek^{l-2} zijn op iemand | Geslagen worden door iemand op wie je gek bent, dat mag er ook wezen. Er is veel, maar het vele wordt weinig, als je ouder wordt. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 32]
- gekanker | ‘De tyfus,’ zei Barmat ineens. ‘We konden beter bazen hebben die we met een beetje dwang kunnen overhalen ons eens wat beter te behandelen dan nu die gladde vakbondsjongens. Altijd alles voor de gemeenschap en het menselijk welzijn. Ja, klamme handen. Ik heb me eigen gezin.’ Gobelien keek er van op. Dit leek weer eens op heus gekanker. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 71]
- gekkenhuis | Ik werd wakker in een gekkenhuis, de Sint Bavo in Noordwijkerhout. Ze wilde me eerst niet laten gaan. Ja, pleurt op! Ik ben met het bezoek mee naar buiten gelopen. [Jules Deelder, ‘Pleurt op’. In: *Volkskrant Magazine* 609 (1 sept. 2012; interview door Pieter Webeling): 22]
- gekrik | Zijn strot afknijpen, of zijn kop middendoor klieven, met een bijl, dat moest ik, inplaats [sic] van mij morgenavond, hoe heet het, zeg maar gewoon af te liggen rukken terwijl ik naar de geluiden van hun beider domme gekrik en bandenplakkerij luisterde ... [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 100]

- geldwolf¹ | Iemand belde me op en zei: ‘Wat ben je toch een geldwolf.’ Het was een filmproducent. Ik dacht: Ja, dat is precies wat ik ben, een geldwolf. ‘U heeft gelijk,’ zei ik, ‘u heeft helemaal gelijk.’ Later schreef ik hem nog: ‘Niets geeft mij zoveel inspiratie als geld. Mijn thema is mijn bankrekeningnummer, mijn lied is een hooglied op het geld en als ik in slaap wil worden gezongen luister ik naar de wisselkoersen op de radio.’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 9]
- gelul¹ | Geert schreef niet veel brieven en altijd korte, zoals zijn telefoongesprekken altijd kort waren. ‘Geen gelul door de telefoon,’ zei hij, ‘daarvoor moet je elkaar kunnen zien en aanraken.’ [Rob Nieuwenhuys. In: Geert van Oorschot, *Brieven van een uitgever*. Amsterdam, 1995: 138]
- genotsknots¹ | Zijn lul had zijn hardste en hoogste stand bereikt. (...) ‘Je staat er wat ongelukkig voor!’ hield hij haar voor. ‘In de keuken is de beste houding recht op en de voeten tegen elkaar!’ Ze deed meteen wat hij haar vroeg en daarmee hield ze zijn genotsknots nu tussen haar dijen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 70]
- genotsspleet | Opnieuw bracht hij zacht een vinger in aan de bovenkant van haar genotsspleet (...) En daar was haar clitoris! Een hele kerel al! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 72]
- geteisem | ‘Tegen mij zeiden ze ook al dat ik al rijdende maar uit het portier moest pissen. Heb je zevenendertig jaar ervaring voor om dan door zo’n rotjongen, zo’n ...’ ‘Maak je niet druk om dat geteisem.’ [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 72]
- getetter | En dat was nog wat anders dan dat getetter van ’s ochtends vroeg tot ’s avonds laat over solidariteit. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 72]
- gezeik | Wie goed luistert, hoort in het geklets hetzelfde wat een hond aan zijn lantaarnpaal toevertrouwt: hier ben ik, ik, ik; hou rekening met mij, mij, mij. Kortom: gezeik. [Midas Dekkers, *Poot. Verhalen over de hond*. Amsterdam & Antwerpen (oorspr. 2000) 2009⁸: 39]
- gis | Mooi niet, want hij is een gisse gozer die héél goed en snel kan rekenen. [John Schoorl, ‘Naaien of genaaid worden’. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- glaasjes tillen | Tot zijn einde toe elke dag in de kroeg. Glaasjes tillen en rondjes geven. [Simon Carmiggelt, *Ze doen maar*. Amsterdam & Antwerpen, 1976: 46]
- gleufdier | ‘Ja,’ zei Louis, toen Lucas de kamer weer binnenkwam, ‘dat is een lekker gleufdiertje zeg, maar ze moet nog een hoop leren.’ Niet van jou, hoop ik, dacht Lucas. [Willem Frederik Hermans, *Onder professoren*. Amsterdam (oorspr. 1975) 1979⁵: 160]
- gleuf¹⁻¹ | Bedoel je dat je in dezelfde periode - als je niet je periode had - als waarin je mijn eigen gouden jongenslichaam boven het jouwe trok, in datzelfde vochtige, warme, blonde, donzen gleufje van jou ook die oude vieze man toeliet? [Gerard Reve en Geert van Oorschot, *Briefwisseling 1951-1987*. Amsterdam, 2005: 449 (bezorgd door Nop Maas)]
- glijgerig | Hij moest ook telkens mee-eten. En dan was hij zo gediensig, weet je wel. Zo glijgerig. Hij reikte je van alles an - de sju en het zout en de aardappels. Bah. Ik dacht, als dát m’n schoonzoon worden moet, dan verhang ik me op een mooie, stille zondag in ’t Bosplan. [Simon Carmiggelt, *Kraaltjes rijgen*. Amsterdam & Antwerpen, 1958: 102]
- gluiperd² | Maar ik weet nog precies, ze was veertien en toen komt ze thuis met een knul van achttien. Ik zag ’t zó - een gluiperd van het zuiverste water. Harry - ik droom nog wel eens van hem als ik wat zwaar getafeld heb. [Simon Carmiggelt, *Kraaltjes rijgen*. Amsterdam & Antwerpen, 1958: 102]
- gnoom | Goedgemutst ging Marc-Marie Huijbregts, het vrolijke gnoompje van theater en *De wereld draait door*, voor de NCRV naar de savanne van Afrika - alsof Rik Felderhof het continent niet al voldoende had uitgebuit. [Jean-Pierre Geelen, ‘Wild’. In: *de Volkskrant*, 9 sept. 2009]
- god | Het gebeurde in de woonkamer, vertelde hij, hij speelde op zijn viool en plotseling begon de hele familie door elkaar te roepen: ‘Het is een wonderkind, het is een wonderkind.’ Er viel zelfs iemand flauw. Een aangetrouwde tante riep: ‘O god, weer een wonderkind in de familie!’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 23]
- godallejzus^{III} | Mensen die naar een boekhandel gaan om iets te laten signeren door een schrijver, godallejzus, wat is dat toch onbegrijpelijk allemaal. [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 61]
- godmichet | Ik heb trouwens ergens gelezen (was het niet bij Kinsey) dat al die verhalen over godmiché’s sterk overdreven zijn en dat de meeste lesbische stellen wel met elkaar leven, bij elkaar wonen, elkaar vertroetelen, maar zelfs niet tot zoiets als petting to climax overgaan. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 285 (bezorgd door Willem Otterspeer)]

- godnaam, in ~ | ‘Ja, bespaar hem de details,’ riep Broccoli vanuit de ander kamer. ‘In godsnaam, bespaar hem de details. Mij hebben ze nooit een detail bespaard en kijk wat er van mij is geworden.’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 86-87]
- godverdomme^l | Ik beschouw vloeken als heilzaam, rondborstig, goedaardig en betekenisloos. Ik schrijf dus: ‘Mijnheer, wat denkt u godverdomme wel? (...) Ik laat me door u niet voorschrijven wat mijn onderwerp moet zijn. U hoeft mij toch niet te lezen, u kunt mij toch ongezien in de kattenbak deponeren? Trouwens, ik wil *altijd* wat zeggen over taal, en nu ook: waarom heeft u het over een smakelijk dure jenever? Waarom gebruikt u smakelijk hier als bijwoord en niet als bijvoeglijk naamwoord: smakelijke, dure jenever. Smakelijk duur, woont u soms in Wassenaar, bent u een snob?’ [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 16-17]
- godverdomme^l | Mijn vader vloekte bij alles. Als de soep te heet was, als het hard woei, als de krant te dun was, dan waren de Godverdommes niet van de lucht. [Wim de Bie, *Meneer Foppe in zijn blootje*. Amsterdam, 1994: 28]
- gozer | En hij woont, met dat wijf van ’m, in zo’n hoge flat, je weet wel, die gezet is - door zo’n bunkerbouwer. Nou die goser heb op die bunkers voor de mof indertijd meer z’n best gedaan dan op die flats, want elk ogenblik is er iets wat mee loos (...) [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 24]
- grauw | ‘Aha!’ riep de detective uit. ‘U spreekt het Gallisch dialect, hoor ik! Nobilitas lux, roepen wij latinisten uit, als de adel gouden woorden spreekt. Een kraakpand, zei u toch?’ ‘Zo noemt het grauw een gebouw als dit,’ legde de ander ontdooiend uit. ‘En men neemt het bargoens [sic] gauw over, als men veel leest.’ [Marten Toonder, *De toekommer* (mv162, 1978-1979). In: *Dit gaat te ver*. Amsterdam, 1983: 115]
- grijpstuiver², een ~ verdienen | Elvira nam acteerlessen en ik ben er bijna zeker van dat Broccoli die ook betaalde. ‘Zie je wel,’ zei hij, ‘jij zult nog wel eens een grijpstuiver verdienen als acteur.’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 56]
- grot¹ | Mooi geil beest, ik zal meiden voor je vangen en temmen en voor je uitkleden, en met jou geheel toebehorende Tamp hun roze gienokologische [sic] grotjes soepel en zacht voor je maken. [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 92]
- gvd | Is de krant al te dun, staat er gvd ook nog eens geen ene reet in! [Wim de Bie, *Meneer Foppe in zijn blootje*. Amsterdam, 1994: 29]
- habbekrats | Sinds haar moeder overleden was, lang voor de oorlog, moest ze als enige dochter haar vader verzorgen, in dat grote holle huis dat hij in het grijze verleden voor een habbekrats gekocht had omdat de vorige eigenaar zich op zolder had opgehangen. [Jan Wolkers, *Brandende liefde*. Amsterdam (oorspr. 1981) 1991³: 14]
- handen^l als kolenschoppen | ‘Het ging per abuis,’ zeg ik bedroefd. ‘Zal ik jou dan eens per abuis een klap voor je snufferd geven?’ presenteert hij opdringend. ‘Nee,’ zeg ik timide. Hij is zowat twee meter veertig en heeft handen als kolenschoppen. [Simon Carmiggelt, *Tussen mal en dwaas*. Amsterdam & Antwerpen, 1949: 119]
- hangtiet | De meisjes die ik uitgenodigd had voor mijn privé-party waren *Nadine*, een 31-jarige brunette, met tietten als boomstammen, die overdag als rondleidster werkte op een touringcar in Manhattan, *June*, een zeer welgeschapen blondine, groot en 24 jaar, dochter van een rijke chirurg, met een paar prachtige hangtieten (...) [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 193]
- hard^l | Hij streeelde me, en zei dat ik nog veel te jong was om de paus in me grotje van Lourdes te ontvangen. Hij is veel te hard en stijf voor je. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaike's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 27-28]
- hassebas^l | ‘Klare?’ vroeg de kastelein met de hand reeds aan de fles. ‘Nee, nee, géén keiltje. Koffie!’ riep de ander afwerend. ‘Voor mij geen schavuitenwater meer. Ik ben klaar met de hassebas.’ Hij kende verschillende synoniemen voor jenever, zoals eskimo’s wel twintig woorden hebben voor sneeuw. [Simon Carmiggelt, *Vergeet het maar*. Amsterdam & Antwerpen, 1953: 56]
- heet¹⁻², iemand ~ maken | Ook haar borsten mochten er zijn, groot en stevig en zeer peervormig. Maar omdat ze altijd maar platte hakken droeg en wat vooroverliep, zag niemand dat ze eigenlijk voortreffelijk gebouwd was en een lijf bezat om man én vrouw heet te maken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 99]
- heffen | Hij gaat aan de tap zitten en begint te heffen. Borreltje, borreltje, borreltje ... [Simon Carmiggelt, *Brood voor de vogeltjes*. Amsterdam & Antwerpen, 1974: 39]

- heikneuter** | (...) toen roept die conducteur: Hee, je moet nog betalen. Ik zeg: ik gireer wel. Een geintje. Waar wat dacht je? Hij kwam eruit. En een hele hupsakee op het trottoir, allemaal voor die zeven rotstuivers. Ik zeg: Is het jouw tram? Nee, maar het ging om het principie. Nou jij weer. 't Was een heikneuter. 't Was geen Amsterdammer. [Simon Carmiggelt, *Duiven melken*. Amsterdam & Antwerpen, 1960: 101-102]
- heroïnehoer** | Ik hoor net van Hansje dat je mijn rol aan dat heroïnehoertje van je heb gegeven ... die uitgeteerde Madonna die nog geen camera van een schoenendoos kan onderscheiden ... met dat stemmetje van een muis in doodsnoed ... [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 49]
- hijzen**^{II} | De alcohol, die weet wat. Ik kan er niet meer zo goed tegen als vroeger, maar ik heb het hijzen van wijn altijd erg gewaardeerd. Ik mag nu slechts drinken op hoogtijdagen en op alle R.K. feestdagen, verder niet. Gelukkig zijn die feestdagen talrijker dan je denkt. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 24]
- hobbezak**² | Onverwacht teruggekeerd, vond ze meneer in bed met haar beste vriendin, een Sofie genaamde hobbezak, die in het seksuele toch nog haar partijtje meebliet. [Simon Carmiggelt, *Bemoei je d'r niet mee*. Amsterdam & Antwerpen, 1978: 32]
- hoek**^{II} | Hij kon hard stoten, die vrijer, 'n zwaargewicht. Ik geef 'm een hoek ... bèngggg! Als een blok ging ie neer. [Bep van Klaveren. In: J.A. Deelder, *Bep van Klaveren. The Dutch Windmill*. Utrecht, 1980: 62]
- hoer** □ | Aangekomen bij de Oude Zijds Achterburgwal laat ze mij een hoge stoep opklauteren, ze belt en wij worden door een kiertje van de voordeur binnengelaten. Maar weet ze het dan niet - dit is een hoerenkast! De vrouwen zitten hier de godganse dag achter het raam of lopen voor het huis om mannen te lokken; elke keer als ik er langsga houden ze mij in de gaten. [Neel Doff, *Keetje Tippel*. Amsterdam, 1974: 50; geciteerd van *dbnl.org* (5 mrt. 2011)]
- hoer**¹, de ~ spelen | B-Girls zijn meisjes in grote steden als New York, Chicago of Los Angeles, die voor halve dagen baantjes als secretaresse, receptioniste, telefoniste of typiste aannemen, en die de andere helft van de dag de hoer spelen. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 191]
- hoer**⁷ | Even daarvoor heb ik in de Rombout Hogerbeetsstraat gezien dat vier jongens uit het Rifgebergte naar een blank christenmeisje aan de andere kant van de straat *hoer* riepen. Het meisje was onaangedaan en lachte spottend. [A.L. Sniijders, *Bordeaux met ijs*. Enschede, 2008²: 263]
- hoer**⁹ | De geschiedenis is een hoer die zich door jan en alleman voor van alles laat misbruiken. [Bert Wagendorp, 'Verzoener'. In: *de Volkskrant*, 14 sept. 2009]
- hoerenbaas** | Daar slentert Rinus Beusenberg - volkszanger, hoerenbaas, café-uitbater, meubelboer en grondhandelaar - het vrije veld in. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- hoerenbitch** | 'Volgens mij bent u zo'n man die vrouwen haat!' 'Helemaal niet! Ik ben juist dol op vrouwen en aanbid de grond waarop ze lopen! Alleen zien die vuile hoerenbitches mij niet staan!' [Peter de Wit, 'Sigmund'. In: *de Volkskrant*, 7 aug. 2009]
- hoerenkont**^{II} | Voor je hoerkont krijg je in ieder geval. Ik zal je eens flink laten voelen, wie er van je houdt, en wie je Meester is, aan wie je alles moet bekennen [Gerard Reve, *Brieven aan Matroos Vosch, 1975-1992*. Amsterdam & Antwerpen, 1997: 136]
- hoererij**¹ | Volgens Rinus gaat het er vooral om dat Van der Valk zelf illegale prostitutie gedooft. Een detectivebureau stelde vast dat er zelfs grootschalige hoererij plaatsheeft. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- hoererij**³ | Onder diverse pseudoniemen schrijft men flinke stukjes waarin het provincialisme van Nederland wordt veroordeeld, maar in de praktijk doet men niets anders dan de dorpse bedriegers die van literaire hoererij leven en zodoende het provincialisme continueren, de hand boven het hoofd te houden, want met dat soort souteneurs voelen de moralistische stukjesschrijvers zich solidair, niet met iemand die geprobeerd heeft zich financieel onafhankelijk te maken, zodat hij kan schrijven wat hij wil. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 323-324 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- hoerig** | De zoele avondwind streek langs haar zijige haren, haar wijnrode jurk wapperde als een grillige bloem rond haar heupen waardoor je af en toe een glimp zag van de jarretelles die ze droeg. Thomas had haar gevraagd zich hoerig op te tutten. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 118]
- hokken** | M'n geduld is op. Hij hokt al drie maanden met m'n vrouw. Ik wil d'r terug. [Simon Carmiggelt, *Brood voor de vogeltjes*. Amsterdam & Antwerpen, 1974: 62]

- homo □ | Eens zou hij, zich dit herinnerend, een man toestaan de zijne in zijn aars te stoppen en het genot daarvan zou hem voortaan tot flikker (ander woord voor homoseksueel) bestempelen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 171]
- honeydipper | Hanni Jagtman van Mail & Female, twintig jaar geleden opgericht, ziet de verkoop van seksartikelen fors stijgen, ook al rust er volgens haar nog steeds een taboe op vrouwelijk genot. Ze showt de g-spot honeydipper, die in de pauze gretig aftrek vindt. [Margreet Fogteloo, 'Zeg iets moois tegen elkaar'. In: *De Groene Amsterdammer* 28 (8 juli 2009); geciteerd van *groene.nl* (9 mei 2012)]
- honingpotje | Met een 'de ene dienst is Romy's honingpotje best waard!' werd hij met geweld door haar tussen die machtige benen getrokken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 95-96]
- houweel | Hij vulde haar diepste holten met zijn zaad. (...) De grote magnaat trok met kracht zijn nog steeds zware, hamerende houweel eruit. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 163]
- huppelwater | Ik zat er lelijk aan - aan het huppelwater. Als je alles wat ik gezopen heb uitstortte bij de afsluitdijk [sic], had je een nieuwe Zuiderzee. [Simon Carmiggelt, *Vroeger kon je lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1977: 230]
- imbeciel! | Over het algemeen word ik niet kwaad als anderen verkeersfouten maken, ik neem altijd bij voorbaat aan dat iedereen krankzinnig, misdadig of imbeciel is en houd daar rekening mee op de weg. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 35 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- imbeciel! | Lieve imbeciel, dacht ze. Weet je dan niet meer wat je zei, toen we vooraf dat glas sherry dronken? [Simon Carmiggelt, *Mijn moeder had gelijk*. Amsterdam & Antwerpen, 1969: 42]
- innemen | Terwijl de glazen regelmatig werden gevuld, kabbelde de conversatie geanimeerd voort - aldoor over Frans, de stille, paars aangelopen doordrinker, die na jaren van zwijgend innemen, nu plotseling uit deze grauwe janplezier gevallen was. [Simon Carmiggelt, *Alle orgels slapen*. Amsterdam & Antwerpen, 1961: 139]
- intiem worden | 'Zeg maar gewoon wat je lekker vindt,' zei Tina, 'moet ik je pijpen, wil je niet intiem worden?' [Arnon Grunberg, *Blauwe maandagen*. Amsterdam (oorspr. 1994) 1998¹⁸: 134]
- intimiteit | Haar schoenen vlogen in het rond toen ze haar broekje met kracht uittrok en meteen betastte ze haar gezwollen kittelaar en begon haar intimiteit te masseren terwijl haar benen recht omhoog in de lucht staken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 109]
- jajem □ | 'Ach wat heeft het voor zin om het allemaal zo donker in te zien?' zegt de man en zijn door de borrels aangerichte glimlach doet haar denken aan vroeger [Simon Carmiggelt, *Een toontje lager*. Amsterdam & Antwerpen, 1959: 183]
- Jan, voor ~ Lul | Nog minstens twee volle dagen en een nacht in dat volstrekt oninteressante huis voor Jan Lul zitten ... Hoe had ik zoiets kunnen beloven? [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 102]
- jasses | Toen hij besteld had, zei de zeeman alleen: 'En, lopen de Russen al op de gracht?' 'Hè jasses meneer,' riep de bazin, in haar zekerheid geprikt. [Simon Carmiggelt, *Spijbelen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 77]
- jat | Maar heel diep in haar wist ze dat er nog iets anders was; de grote gore jatten van Geurkens op het maagelijk [sic] blanke en o zo omvangrijke achterste van Emma. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 22]
- jathannes | 'Toe, Hiep; vooruit jongen!' riep de eerste, terwijl hij een revolver trok. 'Die twee jathannesen zijn al naar binnen! Zie je dat licht? Daar ligt de schat!' [Marten Toonder, *Het boorrog* (mv117, 1966-1967). In: *Een eenvoudige doch voedzame maaltijd*. Amsterdam, 1977⁶: 61]
- jatten | 'Ze hebben hier me horloge gejat,' sprak hij somber. 'Nee, dat ligt thuis.' Het viel hem mee van de wereld. [Simon Carmiggelt, *Louter leugens*. Amsterdam & Antwerpen, 1951: 39]
- jatter | Interviews! Ik beschouw elke interviewer als de dief van andermans ideeën! U bent een jatter en een snaaier, meneer! U gapt de geest die mij toebehoort! Journalisten vormen een legitieme tak van de penose. [Wim de Bie, *Schoftentuig*. Amsterdam, 1991⁸: 30]
- jezus | Jezus, er zijn vrouwen die hun man maar twee maanden per jaar zien, daar zeurt toch ook niemand over. [Remco Campert, *Het gangstermeisje*. Amsterdam, 1966³: 22]
- joekel¹⁻³ | Daar had hij zijn joekel ontbloot en wel tussen haar benen in de richting van haar kut gestoken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 141]

- joekels^l | Haar peignoir was opengevallen zodat ik eersterang had op haar enorme boezem. Het waren twee enorme joekels, groot roze vlees met donkerrode tepels (...) [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 176]
- jofel | 'Ik ga buiten wonen,' annonceerde hij op een middag. 'Ik heb al een jofel huisje op het oog. Helemaal in het groen. En nog geen vijfendertig minuten van hier, op de brommer.' 'Heb je dan een brommer?' vroeg de kastelein. 'Nee, maar die ga ik kopen.' [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 12]
- jongeheer | De vrouw haalde zijn jongeheer tevoorschijn, spooog erop en hield hem 'voorgaats', stond er. (...) Ik vond 'voorgaats' overigens wel een mooie uitdrukking. [Lisette Lewin, *Het clandestiene boek 1940-1945*. Amsterdam, 1983²: 157; geciteerd van *dbnl.org* (5 mrt. 2011)]
- jongen^{l-1}, een vaste ~ | Toen de kastelein ging - het hart, meneer - was het café drie dagen dicht. Onwennig stonden de vaste jongens aan vreemde tapkasten, tastten naar een glas waarvan de vorm niet vertrouwd in de hand lag, proefden nors, vonden hem te koud. [Simon Carmiggelt, *Haasje over*. Amsterdam & Antwerpen, 1957: 195]
- jongensreet | Ik verlang zeer naar de warme, bange en onderdanige diepten van je zeer gehoorzame, blonde jongensreetje. [Gerard Reve, *Brieven aan Bernard S., 1965-1975*. Utrecht & Antwerpen, 1981: 23]
- jongenstamp (jongen^{l-2}) | We zullen fijne meiden voor je meebrengen en voor je uitkleden en voor je laten knielen om je fijne Jongenstamp af te zuigen. [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 91]
- jonkie | 'M'n jonkie,' riep de man, 'of tap je me niet meer?' 'Waarom?' zei de kastelein, 'ik geef de kat toch óók melk?' [Simon Carmiggelt, *Je blijft lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1968: 154]
- jood^{l-1} | Waarom is het erger iemand voor jood uit te schelden dan voor ouwe lul? Omdat we op den duur allemaal ouwe lullen worden? [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 36 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- juinen^l hevig bewegen | Nog ging ze door, reed op die glanzende paal. Onder haar klonk een stem. 'Genade! Genade!' riep Simon. Ze trok er zich geen moer meer van aan. Juinde op en neer tot haar brand langzaam doofde. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 154]
- kakelaar² | Job Cohen werd woedend veroordeeld, nog voor iemand had gelezen wat hij daadwerkelijk had gezegd. De hegemonie van de kakelaars. [Ronald Giphart, 'Bierkeller'. In: *De Volkskrant*, 20 dec. 2010]
- kakement² | een prent van Beethoven (...) met een in oude glorie zinkend hoofd dat stoer wordt opgevangen door een onverwoestbaar kakement. [Bas van Putten, 'De kop van Karajan'. In: *De Groene Amsterdammer* 38 (17 sept. 2004)]
- kak^l in zijn ogen hebben | En die magere oude man in het zwart ... Wie niet zag en begreep, wie dat was, die had toch kak in zijn ogen ... [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 135]
- kakken | De meeste mensen weten niet eens hoe ze moeten kijken wanneer ze zelf zitten te kakken, laat staan wanneer hun beste vriend het doet. [Midas Dekkers, *Poot. Verhalen over de hond*. Amsterdam & Antwerpen (oorspr. 2000) 2009⁸: 108]
- kakmadam | In deze zeer sjieke buurt wemelde het van de kakmadams, bij wie mijn moeder op haar tenen moest lopen. [A.L. Sniijders, *Bordeaux met ijs*. Enschede, 2008²: 271]
- kalf^l | Toen bleek het kalf de sleutel van het appartement niet te kunnen vinden, dus de klant nam haar mee in zijn auto. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 116]
- kanker^l aan je hart | Daar zou hij, sodeju en kanker aan je hart, door de eerste de beste opgehouden worden. Woedend was hij. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 58]
- kankeren | Dat neem ik Van het Reve kwalijk, dat hij in een wit pak voor de televisie is opgetreden, op zwartjes is gaan kankeren en zulke misselijke dingen meer. Als ze hem in Nederland serieus hadden genomen, hadden ze hem wegens racisme in de gevangenis gestopt. [Willem Frederik Hermans, 'Ik ben een dominee met een lege kerk', interview door Max Pam. In: Frans A. Janssen (samenst.), *Scheppend nihilisme. Interviews met Willem Frederik Hermans*. Amsterdam, 1983³: 351; geciteerd van *dbnl.org* (2 jan. 2011)]
- kant^l, zich van ~ maken | Toen hij na de capitulatie thuiskwam, hadden zijn vader, zijn moeder, zijn zusje en twee broers zich van kant gemaakt. Zij hadden een brief achtergelaten, waarin zij hem schreven, dat zij verwachtten dat hij ook wel dood zou zijn. Maar hij was niet dood, hij leeft nog altijd. Vreemd hè, zo'n brief. [Willem Frederik Hermans, *Ik heb altijd gelijk*. Amsterdam (oorspr. 1951) 1981¹¹: 16]

- kapot^{l-1} | Ik word in september zeventig, maar ze krijgen me niet kapot, als doen ze nog zo d'r best. En ze doen d'r best hoor. [Simon Carmiggelt, *Morgen zien we wel weer*. Amsterdam & Antwerpen, 1967: 55]
- kapotje | 'Weten jullie dat ik gebore ben omdat het kapotje van mun vader is gespronge?!' We waren allemaal wit van schrik. Een ijselijke stilte, en dan zei mijn moeder: 'Schaam je Cor! Schaam je om die schuttingtaal!' [J. van Doorn, *Mijn kleine hersentjes*. Amsterdam, 1972: 20]
- kapsones² | Uit eigen ervaring zul je wel weten dat vrachtautochauffeurs nogal eens de neiging schijnen te hebben tot gedachten over te hellen als: Die klootzak met zo'n capsonesauto [sic] kan wel effe wachte [sic]. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 34 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- karonje | 'Wat is ze oud geworden,' zei hij zacht, 'dat karonje. Maar nog steeds even vroom. Die gaat straks haar hand steken in het gat, waarin het kruis van Jezus Christus heeft gestaan.' [Harry Mulisch, *De ontdekking van de hemel*. Amsterdam (oorspr. 1992) 2009⁴⁴: 876]
- kasje-zes | Vrouwen zijn net paddestoelen. Als je een verkeerde treft ben je mooi kasje zes. [Simon Carmiggelt, *Je blijft lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1968: 154]
- kat^{l-2}, voor de ~ z'n viool | Zingen voor de kat z'n viool, daar moeten ze maar een ander voor zoeken. [John Schoorl, 'Naaien of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- kat^{III}, de ~ geven | Wanneer zie je Rotterdam nou op de buis? Alleen als ze kunnen laten zien, hoe hier op 4 mei om acht uur de trams gewoon doorrijen. Dan krijgt Rotterdam nog even gauw de kat. Nou, als er één stad in Nederland is, waar de trams het recht hebben om op 4 mei gewoon door te rijden, dan is dat Rotterdam wel. Wat zullen we nou hebben?! [J.A. Deelder, *Gemengde gevoelens*. Amsterdam, 1986: 22]
- kater | Zijn ziektebeeld staat vast: hij is iemand met een zware, nog niet geheelde kater, weergekeerd op de plaats van het misdrijf, dorstig, desolaat en op een bange manier nieuwsgierig naar details over gisteravond. [Simon Carmiggelt, *Elke ochtend opstaan*. Amsterdam & Antwerpen, 1973: 117]
- katjang | Hij had van zo'n katjang, die vroeger in ons Indië woonde, gehoord dat de bediendes daar wel eens kattenhaar door het eten snipperden om de baas naar de andere wereld te helpen. [Simon Carmiggelt, *Ze doen maar*. Amsterdam & Antwerpen, 1976: 52]
- kavalje | En nou zou ik wel aan trouwen denken, maar zo'n afgelikt kavalje, daar heb ik nou zozeer geen schik in en met iets jongs word je op mijn leeftijd toch zwaar in het schip getild. [Simon Carmiggelt, *Elke ochtend opstaan*. Amsterdam & Antwerpen, 1973: 118]
- kegel^{II} | 'Het is jammer dat dat spelletje altijd zo'n vlekken maakt. Het beste kan je een gat in je broekzak maken en het met een zakdoek opvangen ... En dan, het is ook veel fijner. Je voelt je eigen vlees ... Die kegel die hard wordt ... Langzaam zwelt ...' [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 119]
- keilen^{II} | De verleiding om de doos met wafels, met klinkers verzaard, door het dichtstbijzijnde raam te keilen was groot, doch het aardse slijk, of liever gezegd mijn gebrek daaraan, deed mij vooralsnog dergelijke neigingen weerstaan. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 41]
- keilenklapper^{II} | Nee, hier zit ik. In deze keileklapper. En ik zuip bier tot me paar centen op zijn. [Simon Carmiggelt, *Mijn moeder had gelijk*. Amsterdam & Antwerpen, 1969: 54]
- keiltje | Meer dan vierentwintig keiltjes haal ik niet uit de liter, al leg ik 'm onder een stoomwals. [Simon Carmiggelt, *Vliegen vangen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 119]
- keu | Ik moet hier aan toevoegen dat mijn kameraden uit het voormalig Verzet allemaal bomen van kerels waren, die op zijn tijd hielden van een stevige borrel, een goede sigaar en een charmant vrouwtje en die, als de kans zich voordeed, maar wat graag actief waren 'op de korte queue', maar dit dan altijd in relatie tot de andere sekse; (...) [Kees van Kooten, 'Zwaids'. In: *Meer dan alle modernismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 237]
- kippenkont¹ | Mooi bloot kippekotje, kogelbiljetje, zoetpareltje van mij, zou je niet met opa willen meegaan om hem onder zijn balletjes te kriebelen? [Willem Frederik Hermans (als Schrijver Dezes), *Het Evangelie van O. Dapper Dapper*. Amsterdam, 1973: 21]
- kist^l, zijn ~ in gaan | Hij had eens gehoord dat als een mens zijn kist inging, hij, ondanks een leven vol werklust, negentig procent van zijn vermogens ongebruikt had gelaten. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 54]
- kit^{II} | Hij zat al een half jaar in voorarrest, terwijl de kit met man en macht probeerde een *conspiracy charge* tegen hem waar te maken, die hem, zo men daarin slaagde, op minstens vijf jaar zou komen te staan. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 83]

- kittelaar | Tussen de lippen van deze roze kut spartelde een tamelijk lange kittelaar die getuigde van haar bekendheid met de tribadische gewoonten. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 13]
- klaarkomen | ‘Denk erom,’ zei Froukeline, ‘Er kan geen ogenblik sprake zijn van enige aardigheid of tederheid. Er wordt niet gehijgd, gekreund, gesmakt, gestreeld, gekust of wat dan ook. Gewoon erin, heen en weer gaan, klaarkomen en er weer uit.’ [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 106]
- klaarvingeren | In één machtige ruk werd ze klaargevingerd en over haar hoogtepunt heen gesodemierd zonder ook maar één seconde oponthoud. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 161]
- klaas, houten ~ | Al die houten klazen waar de meeste professoren aan deze universiteit mee getrouwd zijn. Ik weet niet waar ik kijken moet van verveling, als ik daarmee op visite zit. [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 38]
- klap □ | De grote, breedgeschouderde man, die in het café naast mij stond, zei: ‘Vroeger wachtte ik van niemand wat af. Als ze iets deden of zeiden wat me niet beviel, sloeg ik er meteen op. Driftig hè? Daar heb ik geen spijt van, want zo hield ik de wind eronder. Ze wisten wat ze aan Jan hadden. En wie ’t niet wist léerde ik ’t wel, met deze twee.’ Hij toonde zijn vuisten. [Simon Carmiggelt, *Je blijft lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1968: 109]
- klare | ‘Als de wijn is in de man,’ riep zijn vriend vanuit de kamer, ‘is de wijsheid in de kan!’ Hij stikte zowat van het lachen. ‘Maar komt er klare in de vrouw,’ zo wist hij nog moeizaam uit te brengen, ‘dan staat d’r kuisheid in de kou!’ [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 31-32]
- kleppen | ‘Als er gebeld wordt en de wacht zit in de kantine te kleppen dan moet hoofdzuster Schilp maar gewaarschuwd worden.’ [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 7]
- kletsmeier | Toen mijn moeder stierf vond ik in haar boeltje een paar brieven, die ik haar geschreven had op mijn dertigste. Toen ik ze overlas, dacht ik alleen: wat een kletsmeier. Wat een leugenaar. Wat een hol vat. [Simon Carmiggelt, *Duiven melken*. Amsterdam & Antwerpen, 1960: 58]
- klier | Ans, ik vind ’m toch zo’n walgelijke klier, weet je dat ik, als ik ’m in de straat zie aankomen, gewoon onpasselijk word en lust krijg om te gaan braken? [Simon Carmiggelt, *Morgen zien we wel weer*. Amsterdam & Antwerpen, 1967: 42]
- klit | ‘Hard stoot ik in je ...’ schreef Josh. ‘Met mijn vingers streel ik je klitje, mmm wat ben je nat ...’ [Heleen van Royen, *Godin van de jacht*. Amsterdam, 2003: 70]
- klomp¹, een ~ vlees | Maar dan gaat ergens in die klomp vlees een muil open en dan zegt een zacht vriendelijk stemmetje mag ik een pakkie Drum alsjeblijft? [Wim de Bie, *De boekcorner van ... Goos Verhoef!* Amsterdam, 1988: 92]
- kloot¹ | Voor wat de kloten betreft neemt ze minder varianten, ze zegt wel eens ballen maar het blijft erbij. We hebben de indruk dat ze gedacht heeft: kloten zijn kloten, hoe men ze ook keert of draait. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 17]
- kloot², naar de kloten gaan | Nou, als je goed om je heen kijkt, zie je toch dat alles naar de klote gaat, en dat daar weinig aan gedaan wordt? We zijn de aarde aan het opbranden, maar iedereen beweert dat het goed gaat omdat de economie weer groeit. [Midas Dekkers, ‘Naarmate je ouder wordt, ga je vanzelf minder spartelen’. In: *Volkskrant Magazine* 336 (23 sept. 2006; interview door Wim de Jong)]
- klootzak¹ | Hierop greep ik ook nog met beide handjes de klootzak - nouja, niet hem maar de zak tussen z’n benen - bevoelde en betastte die wonderlijke dingen, en begon wild en woest overal in de kop van de fluit te bijten. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 28]
- klootzak² | En waarom is klootzak, naam van een onmisbaar en alom hooggewaardeerd onderdeel van de mannelijke anatomie, een scheldwoord? [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 36 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- knal² | ‘Rustig an [sic] Roofdier’, zei de barkeeper. ‘Rustig an [sic], dan breekt het lijntje niet. Het is je zesde al. En je moet nog vliegen.’ Die gast praatte teveel [sic]. Die gast had een lesje nodig. Wham, daar hattie al een knal voor z’n kanus [sic] te pakken. En nog een baf voor z’n bek eroverheen, om het af te leren. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luiletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 71]
- knar² | Jiezus Kraaist. Ben je een beetje soepel voor zo’n ouwe knar, en krijg je nog een grote bek. [Willem Frederik Hermans, *De laatste roker*. Amsterdam, 1991: 58]

- knipmes | *Blauw bloed*, EO's 'royaltyprogramma' waarin knipmes Jeroen Snel wekelijks kwijlt over de jurkjes van Amalia, is verspilling van belastinggeld: Majesteit heeft haar eigen RVD al. [Jean-Pierre Geelen, 'Publiek'. In: *de Volkskrant*, 10 jan. 2011]
- knobbeltje | terwijl z'n wijsvinger me knobbeltje - student Steivekleut noemt het de clitoris, maar meisjes zelf noemen het 'me dief' - wreef, drong z'n duim aarzelend de mond van me muis binnen. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 39-40]
- knoop¹ | Hij begon me uit te schelden. De ene knoop op de andere. [Simon Carmiggelt, *Ik mag niet mopperen*. Amsterdam & Antwerpen, 1972: 72]
- knopje² | 'Sex', sprak mevrouw Van Zuylen het walgelijke woord nu onomwonden uit. Een wonderlijke huivering doorvoer Liesjes lichaam, toen het woord haar oren penetreerde. De knopjes van haar borsten werden hard en richtten zich op. Een zoet gevoel sloop in haar bovenbenen en haar lieve mondje ging half open. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 18]
- knuppel¹ | opa perst zijn laatste druppel uit zijn afgerukte knuppel [C.B. Vaandrager, *De reus van Rotterdam. Stadsgeheimen*. Amsterdam, 1971: 213; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- koetsierscognac | Toen zij haar glazen neerzetten, tilde Ajold zijn cognacglas op, snoof eraan en dat niet alleen. Hij nam nu ook een teug, die hij aandachtig proefde. Ik was er al bang voor, koetsierscognac van de witte slijter, dacht hij. Hield Piet dan nooit een lezing waar ze een goede fles cognac gaven? [Willem Frederik Hermans, *Onder professoren*. Amsterdam (oorspr. 1975) 1979⁵: 203]
- koetsiertje | Mijn vrouw bestelde een jenever en ik een koetsiertje. De serveerster vroeg wat dat was; ik zei 'een Hollandse cognac'. Mijn vrouw zei dat ik niet zo Amsterdams moest doen, maar ik wist werkelijk niet dat koetsiertje Amsterdams was. Wel hoorde ik de dienstster achter het buffet aan haar collega vragen 'weet jij wat een koetsiertje is?' Education permanente. [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 29]
- koffer, met iemand de ~ in | '... en dat ze met jullie geslapen hebben. Jullie laten ze eerst een heleboel drinken en dan geven jullie ze Mah-Rioe-Wan-A sigaretten te roken en dan hopla, de koffer in met ze.' [Remco Campert, *Het leven is vurrukkulluk*. Amsterdam (oorspr. 1961) 1970¹²: 27]
- kokkerd | 'Och, zóveel drink ik nou ook weer niet ...' 'Maar niet zo weinig ook,' lachte de dikkerd. 'Man laat je neus niet horen wat je mond zegt. Mot je die kokkerd zien! Compleet paars ziet hij ...' [Simon Carmiggelt, *Tussen mal en dwaas*. Amsterdam & Antwerpen, 1949: 120-121]
- kolere¹, de ~ in hebben over iets of iemand | En daarom hebben ze de kolere in over mij, ze vinden dat ik zit te wroeten. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- komen¹¹ | Leila vraagt met een geile barst in haar stem: 'Ja? Kom je? Ga je in me komen, neukmachine?' [Laurens Abbink Spaink, 'Helium'. In: *Passionate* 12 (2005) 2: 16; geciteerd van *dbnl.org* (25 aug. 2012)]
- kont¹ | Een kont hoort naar kont te ruiken / En niet naar eau de cologne ... [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 37]
- kontbijterijen | Ze groeide samen met de andere kinderen op zonder veel rompslomp of kontbijterijen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 58]
- kontjongen | Dag fijne kontjongen, ik zal me vannacht aftrekken en er aan denken dat ik je eens mag berijden dat je schreeuwt van liefde en pijn. [Gerard Reve, *Brieven aan Wimie, 1959-1963*. Utrecht, 1980: 25]
- kontlikker¹ | 'Al die beurzen, prijzen en stipendia', zei hij, 'ben je werkelijk zo naïef te denken dat die bij begaafde studenten terechtkomen? Trouwens, wat is een begaafde student? Een begaafde kontlikker, als je het mij vraagt.' [Willem Frederik Hermans, *Onder professoren* (oorspr. 1975) 1979⁵: 27]
- kop¹, een klap voor zijn ~ krijgen | Mijn vader - hij ruste in vrede, maar 't was een man met harde handen. Die legde heus zijn oor niet op je ziertje te luisteren. Een klap voor je kop - dát kon je krijgen. [Simon Carmiggelt, *Kraaltjes rijgen*. Amsterdam & Antwerpen, 1958: 102]
- kop¹, zich voor de ~ kunnen schieten, slaan | Het was eigenlijk behoorlijk stom. Achteraf kon ik mijzelf wel voor mijn kop schieten, ik was niemand uitleg verschuldigd. [Herman Koch, *Het diner*. Amsterdam, 2009¹¹: 211]
- kop³ | Met beide handen me hoofdje naar zich toehalend, bracht hij de paarse kop van die staalhete lul tegen me lippen aan. Bijt maar! drong hij aan. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 28]

- kopstoot^{ll} | ‘Geef me een kopstoot van je.’ De jongen veroerde zich niet. ‘Nou - is me poen van blik?’ vroeg de man. ‘Een kópstoot ...?’ zei de jongen op een toon vol wantrouwen. ‘Ja, mug!’ riep de man. ‘Da’s een grote pils met een ouwe klare erin. Nooit van gehoord? Dan kneis je je vak niet.’ [Simon Carmiggelt, *Oude mensen*. Amsterdam & Antwerpen, 1963: 111]
- kotsen^l | Mijn maatstaf is altijd geweest dat ik in de spiegel moet kunnen kijken zonder te kotsen. [Bram Moszkowicz, ‘Ik kan het goed met mezelf uithouden’. In: *Volkskrant Magazine* 320 (29 apr. 2006; interview door Steffie Kouters)]
- kraai | Heel Nederland weet nu, dat dragers van lijkkasten kraaien worden genoemd, dat zij schraal zijn en droefheid veinzen, en dat zij in de hongerwinter wel eens een bonnetje achterover drukten. [Godfried Bomans, *Op de keper beschouwd*. Amsterdam & Brussel, 1963: 96]
- kroeg | Er kwam in de namiddag een grote, zware man van middelbare leeftijd met een woeste haardos het halfdonkere café binnen, die al op de drempel met een diepe basstem riep: ‘Geef me gauw een jonge klare, want ik hou er niet van me tijd in kroegen te verdoen.’ [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 27]
- kruis | We hadden een rabbijn die had gezegd dat God alles zag, ook je kruis, en dat je je daarom goed moest wassen. En ook moest zorgen voor een besnijdenis als je nog niet besneden was. Ik had toch liever dat God naar mijn kruis keek dan mensen op straat. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 21]
- kuiken | Hoe kon dit kuiken zo truttig zijn dat ze een eenvoudige sleutel niet wist te vinden? [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 116]
- kuist | (...) die moest je wel ontzien, want als ik die een paar peren in het onderlijf gaf en ik gaf ’m een kuist voor z’n kiezen, dan was ik een sparring-partner kwijt [Bep van Klaveren. In: J.A. Deelder, *Bep van Klaveren. The Dutch Windmill*. Utrecht, 1980: 78]
- kunnen, zo kan die wel weer | Maar toen hij nog een keer ‘goddelijk’ zei, zei ze: ‘Nou, dat is wel een beetje overdreven hoor.’ En Broccoli zei: ‘Ja, zo kan die wel weer.’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 82]
- kus, Franse | Ik besloot haar voor de Franse kus te nemen op het bed (...) Ze hield haar gekousde [sic] en gelaarsde benen over haar armen, terwijl ze met haar vingers haar vleestulp opentrok (...) Ze smaakte naar bleekwater. [Jan Cremer, *Made in de U\$A. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 231]
- kut □ | Ze krijgt een schede, een mossel, een kut, en Jezus stamebij wat nog meer ... een opening, een grot, een vaas, een vagina zelfs. Maar het blijft zoals op het kraampje van de venter die fruit verkocht en alleen maar peren had. Men mócht om appels vragen, maar men kréég peren. En dan nog voor de helft rotte. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 17]
- kut^l | Aan de punt van mijn pik knabbelt haar vagina met tandeloze kaken. (...) Vagina, zeg maar liever hardop kut. Of nee, alle geestelijke, alle lichamelijke krachten van dit lichaam concentreren zich in de onderaardse kus van haar ingewanden. [Willem Frederik Hermans, *Een wonderkind of een total loss*, 1967: 183-184]
- kut^l, een kut is een ~ | Nu was het nogal donker in m’n huis. Normaal hou ik ervan om de wijven te zien die ik neuk, maar zij was zó lelijk. Ik dacht: een kut is een kut. Laat dat licht maar lekker uit. [Alex Boogers, ‘Honger in de asfaltjungle’. In: *Passionate* 12 (2005) 6: 7; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- kut^{ll-1}, dat slaat als ~ op dirk | De kleur alleen al sloeg als kut op Dirk. Het was bruin, maar daar was alles mee gezegd Met het bruin van echte vliegeniersjacks had het niets te maken. [J.A. Deelder, *De T van Vondel*. Amsterdam, 1990: 91]
- kutflap | Die Mary Jane heeft een paar kutflappen, daar is Dombo een zeehond bij vergeleken [Jan Cremer, *Made in de U\$A. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 208]
- kutpijpen | In het vliegtuig dacht ik maar één ding: zodra ik Max zie, stroop ik de kleren van zijn lijf, maak ik z’n pik zo hard dat hij bijna flauwvalt van bloedarmoede, wring ik mijn schaamlippen om zijn geladen revolver en kutpijp ik hem tot hij mij door het bed schiet. Keiharde, ranzige werkseks, dat had ik voor ogen. Pure hamerliefde. [Ronald Giphart, *Phileine zegt sorry*. Amsterdam, 1997³: 25]
- kutschuim | zittend op de fluit van de bokser [had Marina] zelf haar kut afgespeeld en spoot ze (...) haar geil. Voor de tweede maal werd hierdoor de klootzak van de bokser door kutschuim overspoeld [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 83]

- kuttenkop | Ik geloof dat die kuttenkoppen uit de wereld der etiquette nog erger zijn dan de taaldespoten die zeggen dat *enigste* fout is. [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 149]
- kwak¹ | Toen ik eindelijk bij de pot met de boerenkool was vroeg de vrouw met de sjaal: ‘Zo, hoor jij er ook bij?’ Zonder op antwoord te wachten liet ze een kwak boerenkool op mijn bord vallen. De helft viel ernaast, op mijn schoen (...) [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 71]
- kwakken | Jesse liep rood aan en kwakte zijn bord met eten op de grond. [Heleen van Royen, *Godin van de jacht*. Amsterdam, 2003: 16]
- kwakkie | ‘Brrr, jullie vreemdelingen,’ zei ze kwaad, en (...) veegde met een geroutineerd gebaar mijn kwakkie tussen haar benen in een kleenex. Bevredigd viel ik in slaap in het Gang Bang City Motel in Oklahoma, U\$A. [Jan Cremer, *Made in de U\$A. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 236]
- kwek¹ | Hou nou eens even je kwek, Romke, en laat me mijn verhaal uitvertellen. [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 35]
- lam¹, zich ~ zuipen | We dronken ons op de kamer lam, voortdurend gierend van het lachen om niets. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 179]
- landhaai | Je komt naar de stad, zogenaamd betalingen doen en gaat dan, onnozele buitenman, die je bent, met zo’n troel mee, met zo’n landhaai, die jou uitplundert. [Willem van Iependaal, *De commissaris kan me nog meer vertellen*. Den Haag, 1951⁴: 68; geciteerd van *dbnl.org* (23 jan. 2011)]
- lel¹ | Ik keek naar zijn gezicht en dacht erover hem meteen maar een lel te geven, maar zag daar weer van af omdat we midden tussen de mensen stonden. [J.J. Voskuil, *Binnen de huid*. Amsterdam, 2009: 293]
- lesbo^{ll-1} | ‘Heb je d’r nou al geneukt?’ Een klasgenoot, die naast hem was komen staan. Hij antwoordde niet. ‘Niet dus.’ De klasgenoot nam een slok bier en boerde. ‘Volgens mij is ze lesbo.’ ‘Hou je kop.’ ‘Of frigide.’ GLASTRA [Karel Glastra van Loon, *Lisa’s adem*. Amsterdam & Antwerpen, 2002⁵: 62-63]
- leuteren | Overall waar mensen bijeen zijn, praten en leuteren ze, om het hardst klessebessend wie de beurt krijgt, de boventoon voert. [Midas Dekkers, *Poot. Verhalen over de hond*. Amsterdam & Antwerpen (oorspr. 2000) 2009⁸: 39]
- liefdesdriehoek | En hij zag het dons, die liefdesdriehoek waarin het water parelde. Arie wist dat hij naar iets verbodens keek. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 59]
- liefdestummetje (liefde²) | Vroeg of laat moest ze in de gaten krijgen, wie ik was ... want vroeg of laat zoude mijn belangstelling voor haar warme, diepe en toch niet te wijde, blond afgeborduurde liefdestummetje beginnen te tanen, en dan, ja ... Dan moest ik waarschijnlijk niet proberen om jongens of jongemannen van het manlijk geslacht bij haar over de vloer te halen en in mijn bedje te trekken ... [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 49]
- lijf, een ~ met een gat erin | Wat denk je eigenlijk wel? Dat ik een Trudy Vampirosa ben die het met alles doet wat maar een broek aan heeft? Een lijf met een gat erin? [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 53]
- lijk^{ll-1}, een opgewarmd ~ | De Nieuwe Vakbeweging is het opgewarmde lijk van de oude vakcentrale FNV. [Sheila Sitalsing, ‘Calimero’. In: *de Volkskrant*, 21 sept. 2012]
- lijpen^{ll} | Ze likt me tolly [sic] trots, want ze houdt van pijpen / Je houdt van hard, wanneer ga je nou begrijpen / je chick ligt weer te lijpen door heel Amsterdam [THC, ‘Je bakt er niets van’. Van: *Nummer 1 Rocks van de THC*, 1997]
- lijp^l | Mijn oma is nog bezopener dan mijn moeder, laat ik dat vooropstellen. Sommigen noemen haar ‘excentriek’, anderen ‘dat lijpe wijf met die wandelstok’ [Ronald Giphart, *Phileine zegt sorry*. Amsterdam, 1997³: 62]
- lik^l, in de ~ douwen | Een grote, zedelijke verontwaardiging maakt zich van alle aanwezigen meester. ‘In de lik douwen,’ schreeuwt er een. [Simon Carmiggelt, *Haasje over*. Amsterdam & Antwerpen, 1957: 199]
- link^{l-1} | ‘Hoe vind je Harry, pa?’ vroeg ze. En ik link. Ik begon ’m enorm te prijzen, man, ik prees hem regelrecht het graf in. [Simon Carmiggelt, *Kraaltjes rijgen*. Amsterdam & Antwerpen, 1958: 103]
- linkmiegel | En toen heeft zij een keer het radioprogramma Het Zwarte Gat van Veronica gebeld (...) Die handige linkmiegels van Veronica weten helemaal niet wat ze mensen aandoen. [Wim de Bie, *De boekcorner van ... Goos Verhoef!* Amsterdam, 1988: 108]

- loerder | Het was alsof die vent iets bij zich had dat vonkte. Wat? Totdat hij opnieuw weer eens een sigaret opstak en zij de grote glazen van de verrekijker zag. Een loerder! Een voyeur! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 34]
- lokalo | Ze [de Oranjes] zijn er oprecht van overtuigd dat ze een doodarm land helpen door er een decadent en van alles en iedereen afgesloten resort neer te plempen en op lokalo's te schieten. [Bert Wagendorp, 'Machangulo'. In: *de Volkskrant*, 21 sept. 2009]
- lolita | 'Die lolita van je moet gewoon weg,' was haar samenvatting van de stand van zaken. 'Die Italiaanse slet is minderjarig, daar kun je echt geen volwassen relatie mee hebben.' [Christiaan Weijts, *Art. 285b*. Amsterdam & Antwerpen, 2008⁸: 189]
- lor, geen ~ | Van wat mijn studie behelst, begrijpt ze toch geen lor. [Willem Frederik Hermans, *Nooit meer slapen*. Amsterdam (oorspr. 1966) 2009³¹: 294]
- los^{III} zijn | Hij dronk het glas dat hem getapt werd zeer snel leeg en produceerde een gave boer. Toen ging hij aan mijn tafeltje zitten, veegde enigszins vermoeid over zijn ogen en zei: 'Ik ben bijna los. Ik moet naar huis. Maar daar komen óók de muren op je af.' [Simon Carmiggelt, *Mooi weer vandaag*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 14]
- luilebol^I | Het was daar nu zo glad dat zijn voorhuid niet meer heen en weer schoof. Hij drukte zijn luilebol er steeds harder tegenaan. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 151]
- lul □ | Geleerden zeggen *vitus*, dokters noemen 't *roede*. / Een geestelijk persoon spreekt van zijn *lid*. En vroede / hoeren zeggen *zwants*. Een *pinneke*, dat hoort / men soms ook wel. En *lulleman* is ook een woord / voor 't lage volk. Een nette vrouw zegt *dingetjen*. / *Mijn Jaapie* zegt de luimige. 't *Gevalletjen* / of *jongeheer*, zoo noemt het een onnooz'le bloed, / die luimig schijnen wil, of aardig wezen moet. / Een *mes* of *zwaard* of *kaasmes* dragen de studenten, / en *lul* of *lulletje*, dat zeggen vele venten. / Bij eenen zuigeling daar heet het nog *pipi*. / Een *driekwartspuistje* zegt de werkman. Allen, die / des konings wapen dragen, hebben ook een *ridder*. / De dikke keukenmeid, die 't land heeft aan een bidder, / zei laatst *kortjan*. Het wordt ook wel *de lange poes* / genoemd. En *pieleman*, dat zegt men in een soos, / of *staartje*, *stompie*, *zwarte Piet*. Een *zwelneus* is / een naam, die ook wel past. Doch *stekkie* is gewis ... [Gerrit Komrij, *Verzonken boeken*. Amsterdam, 1986: 214; geciteerd van *dbnl.org* (20 dec. 2010)]
- lul^I | Nauwelijks waren de knoopjes los, of een prachtige jonge en stijve lul sprong met veerkracht als een duiveltje uit een kastje naar buiten. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 70]
- lul^{II-2}, de ~ zijn | Het gaat ook om het kind in jezelf, weetjewel. Als je dat kwijtraakt, ben je de lul. Dan verlies je de verwondering. [Jules Deelder, 'Pleurt op'. In: *Volkskrant Magazine* 609 (1 sept. 2012; interview door Pieter Webeling): 16]
- lulhannes^I | 'Hé lulhannes,' hoorde hij nog achter zich. Het klonk niet eens onaardig. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 44]
- lullen^I | De voorzitter had gezegd 'lul maar wat', maar dat had ik toch niet aangedurfd, ik had iets meegenomen om voor te lezen. [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 220]
- lullenbak | Dat schallend gelach zou de zaal bezuren. Meneer moest dan maar blijven liggen. Dan konden ze de dood eens van dichtbij meemaken. Lullebakken. Kanebraaiers. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 24]
- lummel^I | Opeens vroeg hij: 'Wat sta je me aan te staren, lummel?' De laatste keer dat ik het woord 'lummel' had gehoord, was uit de mond van mijn moeder, en zelfs uit haar mond had het een beetje belachelijk geklonken. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 30]
- lustpaal | haar hand dwaalde over Mony's gulp en slaagde erin hem los te knopen. Ze haalde er de prachtige lustpaal uit te voorschijn [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 26]
- mallebiezen, naar de ~ | Nou ja, hij was er dus ingetuind. Alle verhalen naar de mallebiezen. Hij had zich de moeite kunnen besparen met z'n grote gouden hangers en een gelukkig familieleven. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 62]
- malloot | 'Weet jij hoe je eindigt, meisje?' zei Bronzo, met zijn hand aan de deurknop. 'Als een oude malloot in haar eentje.' [Remco Campert, *Liefdes schijnbewegingen*. Amsterdam, 1963: 22]
- massage, erotische ~ | Hester wordt voornamelijk erotisch gemasseerd. Terwijl zij ook wel eens flink genomen wil worden. Dus vraagt Tom het tegenwoordig op msn eerst even, voor de zekerheid: 'Je weet toch wel van wanten, hè?' [Suzanne Rethans, 'Gezellig samen vreemdgaan'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]

- masturberen □ | Hij was vooral zo aan haar verslingerd omdat zij hem beter masturbeerde dan hij dit zelf kon. [Kees van Kooten, 'Propjes'. In: *Meer dan alle modernismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 331]
- matsen² | Ach, die directeur van 't huis is eigenlijk helemaal zo'n kwaje kerel niet. Die vorige wel. Daar viel niet mee te matsen. Als je 's nachts te laat thuisgekomen was met een snee in je neus, dan wist je wat je van hem kreeg. Twee weken binnenblijven. (...) Maar deze ... [Simon Carmiggelt, *Mooi weer vandaag*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 31]
- meier^{ll-1} | Hij komt de bajus binnen en moet, net als iedereen, alles afgeven wat hij in zijn zak heeft. (...) Nou hád die gozer zó'n boek met geld in z'n zak. En een borreltje op, als je het mij vraagt. Dus wat doet hij? Hij legt vijf meier op de toonbank en zegt: 'Hier een rondje boete. Stuur maar een stelletje jongens naar huis.' [Simon Carmiggelt, *We leven nog*. Amsterdam & Antwerpen, 1963: 105-106]
- meieren | Met mannen had je nooit een centje pijn en kon je nog eens lachen. Vrouwen lagen altijd maar te meieren over trouwen en kinderen krijgen en eeuwige trouw en meneer pastoor. Voor je 't wist zat je met een damesblad op je schoot naar de televisie te koekeloeren. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 129]
- melik¹ | Hij keek mij aan, hief de wijsvinger als iemand die iets belangrijks gaat vaststellen en zei: 'Als je poen in je melik heb [sic], is 't overal: Ha, grote vriend, maar zonder poen is 't gebeurd met de koopman.' Ik knikte, want het stond onwrikbaar vast. [Simon Carmiggelt, *Mooi weer vandaag*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 14]
- meloet¹ | Ik was zo dronken als een meloet geworden en ik moest eerst kotsen voor ik in bed kon blijven liggen. [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 255]
- mens | Je moet ophouden met dit toneel, papa. Alleen maar omdat dat mens hier aan tafel zit. [Arnon Grunberg, *Tirza*. Amsterdam 2006⁵: 39]
- mes^l, aan het ~ rijgen | Gekken lopen in Amsterdam ook vrij rond tot ze iemand aan het mes rijgen of 't paleis op de Dam opblazen. [Simon Carmiggelt, *Elke ochtend opstaan*. Amsterdam & Antwerpen, 1973: 115]
- miesmacher¹ | Vroeger pakten ze die kankeraars, die miesmachers met hun zuur riekende adem stevig aan. Toen werd de waarheid nog verdedigd! [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 34]
- mieter¹, geen ~ | Wat had een man aan een mooie vrouw wanneer ze koel of passief bleef? Wat hielp schoonheid dan nog? Geen mieter! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 125]
- mietje^{ll-2} | Mij heeft hij nooit iets in mijn oor gefluisterd. Wel heeft hij me een keer in mijn oor gebeten. Ik weet nog steeds niet waarom. Elvira zei: 'Dat doet hij om je belachelijk te maken. Echte macho's bijten in de oren van jongens die ze mietjes vinden.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 60]
- minkukel | '(...) En nu gaat Ep-Ep, de waarnemer, even uw kukel meten.' (...) De laatste tilde de geleerde de hoed van de schedel en de eerste zette hem een soort stetoscoop [sic] op de kruin. 'Geen plus,' verklaarde hij, na een ogenblik aandachtig geluisterd te hebben. 'Een min kukel. Dank u! [Marten Toonder, *Het Kukel* (mv102, 1963). In: *Als je begrijpt wat ik bedoel*, Amsterdam, 1967: 159]
- misdaad □ | 'Ik gebruik Zijn Naam ijdel en ik heb er alle reden toe!' schreeuwde de grijsaard verscheidene malen, nadat hij met zijn vingers in de schoenen had gegraaid en geconstateerd dat zijn duitjes, resultaat van jaren stiekem sparen, verdwenen waren. 'Houten dief!' riep hij uit, maar zijn oude, door de jaren gehavende stem droeg niet ver. 'Houten dief!' De mensen in zijn buurt keken een andere kant op, keerden hem de rug toe, besloten dat het eens tijd werd om op te stappen, omdat ze dachten dat hij dronken, of erger nog, stervende was. [Remco Campert, *Het leven is vurrukkulluk*. Amsterdam (oorspr. 1961) 1970¹²: 82-83]
- mof | Buiten de Mof, die op Teutoonse wijze z'n woede koelde over de voor hem verloren oorlog; binnen al die Hollanders, die bij het schijnsel ener carbidlamp in hun broek zaten te schijten [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 37]
- moiboy | Als een jongen veel vriendinnen heeft gehad, dan is hij gelijk een mooiboy, maar als een meisje veel vriendjes heeft gehad is ze een slet of een hoer. [Tjerk Gualthérie van Weezel en Aimée Kiene, 'Porno terwijl ze thuis niks leren'. In: *de Volkskrant*, 3 apr. 2009; geciteerd van *volkskrant.nl* (12 aug. 2009)]
- mokkel² | Poen moestie hebben. En gauw ook. En een jofel mokkel met flinke tietten konnie ook wel gebruiken. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 71]

- Mokum | We reden door de Czaar Peterstraat. Heel ver en klagend klonk een stoomfluit nu. ‘Geef mij Mokum maar,’ besloot de chauffeur, ‘dat emigreren, dat is allemaal waardeloos, meneer.’ [Simon Carmiggelt, *Louter leugens*. Amsterdam & Antwerpen, 1951: 103]
- mossel | Hij likte me frivooltje van een mosseltje, intens ervan genietend, dat voelde ik wel. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 48]
- muis¹ | Ik voelde me huiveren van een zalig gevoelentje, dat opklom van het diepste van me muis tot boven in de tepeltjes die hij aan het bevingeren was. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke’s obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 44]
- mutsdons | Niet voor niets noemen ze me Koning Bef De Eerste, maar zeker een aanrader dus, maar wel even goed die washand er overheen want er wil nog wel eens cumcummerklever van je voorganger aan haar mutsdons zitten. [Nico Dijkshoorn, ‘Vergelijkend hoerenonderzoek’, 28 okt. 2003 (geciteerd van *nicodijkshoorn.com*, 17 aug. 2012)]
- muts¹ | Volgens Eerdmans komt het doordat er steeds meer vrouwelijke rechters zijn. Vrouwen zijn te genuanceerd en te soft om criminelen een flinke douw te geven. Huurmoordenaar begint over z’n jeugd en hup, de tot tranen toe geroerde muts met toga doet twee jaar van de straf af. [Bert Wagendorp, ‘Joost’. In: *de Volkskrant*, 2 sept. 2009]
- naaien¹ | Die Judith was een lekker ordinar wijf, ’n echte stoot, en dat vond ik tof want ik had verschrikkelijk zin om te naaien [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 280]
- naaien² | ‘Het komt er op neer,’ zei Janchi, ‘dat een dokter een meisje dat bewusteloos bij hem binnen gebracht wordt, naait, nadat hij iedereen heeft weggestuurd, Ja, haar rok oplicht en haar, bewusteloos als ze is, *neukt, in plaats van haar weer bij te brengen wat zijn plicht als dokter is!* Zie je, zo doen de politici, die we nu hebben ook met dit volk. Ze winnen op allerlei slinkse wijzen zijn vertrouwen; of ze stelen zijn stem doodgewoon of ze dwingen zijn stem af, en daarna *naaien* ze het [sic]. (...)’ [Frank Martinus Arion, *Dubbelspel*. Amsterdam, 1984⁸: 175]
- nachtbraken □ | Plezier hebben met vrouwen in een kroeg is tegen de kode [sic] want je komt er tenslotte om de rituele spelletjes met mannen te spelen en als je daar geen zin in hebt kun je vragen verwachten in de trant van bent u allemaal lesbies [sic] dames kan ik mijn diensten aanbieden want ik vind het prachtig hoor zo’n stelletje wijven met mekaar ik heb daar niks tegen als ik maar mee mag doen. [Anja Meulenbelt, *De schaamte voorbij. Een persoonlijke geschiedenis*. Amsterdam 1988²¹: 177; geciteerd van *dbnl.org* (28 okt. 2012)]
- nachtloopster | Ge wilt dat ik u uitmelk? Da’s pure onnatuur! Dan zoekt ge maar een ander. Wat denkt ge wel? Laatst had ik ook al zo’n opgepronkte heer die wou dat ik z’n boegspriet uitschudde. Ge houdt me toch niet voor een nachtloopster? Zuiverder dan een maagd ben ik. Weet wel dat ik gezocht ben, want wie met mij op de stronk verkeert, geneest juist van een druiperdje, dat is hier in ’t bos alom bekend, en dan wilt ge ... nee, vurig hondje, daaraan begin ik niet, handcatechisatie, het Wilhelmus met de vuist ... hoe durft ge mij daartoe te persuaderen? [Maarten ’t Hart, *Het psalmenoproer*. Amsterdam, 2006; geciteerd van *leestafel.info* (4 aug. 2009)]
- nada | Wat heb je eraan, aan later? *Niente, nada*, niks. Alleen van het nu ben je zeker. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 70]
- nek, iemands ~ breken | Ludwig, als je hier gaat zingen breek ik je nek. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 127]
- nek, uit zijn ~ lullen | Als het een goede hoer is, moet ze ook zeggen wat een vrouw lekker vindt. Hoeren die zeggen wat ze écht lekker vinden? Ik geloof dat ik uit mijn nek lul. [Peter van Straaten, ‘Heb ik dat gezegd?’ In: *De Groene Amsterdammer* 31 (29 juli 1998; interview door Annemieke Hendriks)]
- nemen¹, iemand ~ | In geknielde houding nam ik haar. Ze hijgde en steunde en kreunde ‘Meer meer meer’ en ik stootte mijn lans zo hard ik kon in haar bruine vlees. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 243]
- neptiet | Ik denk dat de media wel realistische dingen moeten gaan laten zien. Als dit zo doorgaat heeft iedereen op een gegeven moment neptieten en grote billen. [Tjerk Gualthérie van Weezel en Aimée Kiene, ‘Porno terwijl ze thuis niks leren’. In: *de Volkskrant*, 3 apr. 2009; geciteerd van *volkskrant.nl* (12 aug. 2009)]
- nest¹, met iemand het ~ in springen | Jaren geleden is er in Parijs een studente geweest, Pauline Dubuisson, die haar verloofde vermoord had, omdat deze had ontdekt dat zij al haar examens gedaan had na met de professor in het nest te zijn gesprongen. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 145 (bezorgd door Willem Otterspeer)]

neuken □ | Als je een boek opensloeg, was het altijd neuken en naaien geblazen. Ik heb eens berekend dat die personages in die boeken geen tijd hadden om te eten en te drinken, want van 's morgens tot 's avonds bedreven ze de liefde. Het was dus des Guten zuviel! [Ward Ruyslinck, geïnterviewd door Joos Florquin, in: *Ten huize van...* 12. Brugge & Leuven, 1976: 204; geciteerd van *dbnl.org* (15 mrt. 2011)]

neuken¹⁻¹ | De mens was niet voor zijn plezier op de wereld, vond hij, er moest geneukt worden [Harry Mulisch, *De ontdekking van de hemel*. Amsterdam (oorspr. 1992) 2009⁴⁴: 29]

neuken^{III-2} | Wat neukte het hem hoe zijn vader, de oude Vermeulen, zijn heele leven gebeuld had met dien dommen trots en dat éene gedacht en einddoel in al zijn daden? Wat neukte hem het koppige beuken van den eenen boerenkop tegen den andere? [Stijn Streuvels, *De vlaschaard*. Amsterdam, z.j. (1907): 150; geciteerd van *dbnl.org* (4 aug. 2009)]

neukertje² | 'Nu is het mijn beurt, lieve prins; ik verwachtte je komst, en als ik Mira met mijn pik heb laten spelen, is het alleen maar om in jou klaar te komen. Kom mijn hartje, mijn liefste neukertje, kom dan steek ik hem erin.' [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 15]

neutje | De ribfluwelen man die de tonnen bier had gebracht, kreeg toen hij uitgerold was een neutje van de kastelein, want dat is folklore in elk Amsterdams café. [Simon Carmiggelt, *Spijbelen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 44]

nevelig | 'Nou heb ik een dochter,' zei de man, die laat in de avond een beetje nevelig naast me was komen staan aan de tapkast. 'Dat is een beste meid. Altijd alles voor pa, begrijp [sic] u wel? Maar ze is getrouwd. Met me schoonzoon.' [Simon Carmiggelt, *Vliegen vangen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 154]

nieges | Je mag hier best elke ochtend 'n paar uur komen zitten op 'n koppie koffie van veertig spie. Per slot is de zaak grotendeels uit jouw poen gekomen. 't Is wel een niegus zaak, maar ik sta hier toch rustiger dan dáár. [Simon Carmiggelt, *Morgen zien we wel weer*. Amsterdam & Antwerpen, 1967: 92]

nop, voor de ~ | Woedend zette hij de kijker in de vensterbank, stak zijn zoveelste sigaret op en sloeg zijn glas thee achterover. Zijn armspieren deden gewoonweg pijn en dat voor de nop! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 24]

nul, een opgeblazen ~ | Die Kazemier staat trouwens bekend als een opgeblazen nul, is niet eens gepromoveerd, publiceert praktisch niets, is alleen maar in zijn wiek geschoten omdat hij blijkbaar in 1939 Neurath gesproken heeft en omdat hij redacteur is van *Synthese*. [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 272 (bezorgd door Willem Otterspeer)]

ochtendspits | Ik had een ochtendspits, Tonia, een odol, een ontzettend dikke ochtendlul. Fysiek, puur fysiek. [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 70]

ochtendstijfte (ochtend) | Maar Felix, zei ik, toen ik het begrepen had, ik parasiteer eigenlijk alleen maar op je ochtendstijftes! [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 227]

oetse | 'Zeg - die boot was maar oetse. Ik heb er helemaal geen, zie je. Maar als je erop stáát, dan weet ik misschien wel iemand die ...' Maar voor ik dat vaartuigje kon kopen, ben ik pijlsnel naar huis gelopen. [Simon Carmiggelt, *Louter leugens*. Amsterdam & Antwerpen, 1951: 97]

omhoog, hem niet ~ kunnen krijgen | Voor hij het wist lag ze met d'r benen wijd, zo geil als boter. Maar wat hij ook geprobeerd had, hij kon hem niet omhoog krijgen. Hij was veel te beschonken en ook zijn angst voor vrouwen speelde hem parten. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 70]

onaneren | Het onaneren kon ik niet laten. Ik heb ook nooit gevonden dat ik dat zou móeten kunnen. Ik vond het heerlijk en vaak gaf ik er mij 's avonds in bed hijgend aan over. [R.J. Peskens, *De Vlissingse verhalen van R.J. Peskens*. Amsterdam, 1995: 260]

oog, zich de ~ uit de harses schamen | Schaam je je ogen niet uit je harses, dacht Gobelin. Hoe kon zo'n man iets van een gewone werknemer aannemen. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 79]

opa¹ | Ouwe mannetjes die zelf in overtreding zijn, zorgen heus wel dat ze niks zien. Waar of niet, opa? [Willem Frederik Hermans, *De laatste roker*. Amsterdam, 1991: 58]

opdonderen | 'Donder op!' roept ze en ze trapt me, twee benen in mijn rug, haar bed af. Ik rol een fles Fanta om, die zijn dop verliest en leeggulpt in mijn broek. [Kees van Kooten, 'L'écrivain'. In: *Veertig. Drie verhalen*. Amsterdam, 1982³: 54]

- opening^l, de roze ~ | Ik zag dan hoe Jean-Paul zich tussen d'r dijen neerlegde, de stijve fluit tegen d'r open kutje aanwreef en met de kop ervan de roze opening van het vaginagatje zocht. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 33]
- opening^l, de verboden ~ | Tussen de beide billen liep de bilnaad, een bruinbehaarde diepe kloof. Je kon haar verboden opening zien, rond als een pastille. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 11]
- opknappen | Een kennis van mij moest negen maanden opknappen omdat ze een stick in z'n jaszak hadden gevonden. [Johnny van Doorn, 'Vloeibare marihuana'. In: *Dagdromen*. Amsterdam (oorspr. in: *De geest moet waaien*, 1977) 1995: 159]
- oppijpen | Ik mag graag oppijpen over de boeken uit mijn Corner. [Wim de Bie, *De boekcorner van ... Goos Verhoef!* Amsterdam, 1988: 111]
- opsodemieteren | 'Agent', vroeg ze daarom beleefd aan een door zijn uniform als zodanig herkenbaar persoon, 'agent, weet u ook misschien een goed, maar goedkoop restoran [sic] in de buurt?' De aldus aangesprokene keek haar aan (...) 'Opsodemieteren', sprak hij, 'En gauw ...' 'Tjeempie', zei Liesje. 'Het mag ook een eenvoudig eethuisje zijn of een sinees [sic]'. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luiletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 100]
- opzuipen | Weet je wat ze konden? Kinderen maken. D'r weekloon opzuipen. En vrouwen aftuigen. Dat konden ze. Meer niet. [Simon Carmiggelt, *Je blijft lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1968: 210]
- orgaskraan | Nou, dan heb jij de orgaskraan nog nooit helemaal opengedraaid. Als ze mij m'n gang liete gaan, jongen, dan zouden ze eleke week opnieuw het plafond motte witte. Ja hoor, net zo makkelek! [Kees van Kooten en Wim de Bie, 'De Klisjeemannetjes'. Van: *Hengstenbal*, 1977; opgenomen als:] Nou, dan heb jij de orgaskraan nog nooit helemaal opengedraaid. Als ze mij m'n gang lieten gaan, jongen, dan zouden ze elke week opnieuw het plafond moeten witten. Ja hoor, net zo makkelijk!
- orgasme □ | Wat ook heel vreemd is, vind ik, is dat zoveel mensen seksueel plezier beschouwen als het mooiste, leukste, verrukkelijkste wat deze wereld te bieden heeft, terwijl het al moeilijk is om je precies te herinneren hoe het orgasme van de vorige dag zich voltrok. [Maarten 't Hart. In: Emile Brugman en Martin Ros (red.), *Ik herinner mij*. Amsterdam, 1988 (Privédomein 151); geciteerd van *schrijversinfo.nl* (11 jan. 2013)]
- ouwehoeren, slap ~ | Tegen sluitingstijd zat ik weer net zo slap te ouwehoeren als vroeger. Ik hóorde 't mezelf doen, of ik een grammofonplaat afdraaide. [Simon Carmiggelt, *Vroeger kon je lachen*. Amsterdam & Antwerpen, 1977: 231]
- paal¹ | Ik draai d'r kut naar m'n onderbuik toe ... Ik breng m'n paal voor d'r poes ... Langzaam, discreet duuw [sic] ik 'm gedeeltelijk in d'r opening - ik ril over al m'n leden. [Dirk Stoops, 'Het gras dat groeit!' In: *De Brakke Hond* 7 (maart 1990) 25: 117; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- paffer² | Gulzig draaide hij zich naar haar toe gelijk een drenkeling zich tot de hem toegeworpen boei wendt, een roker ook de eerste paffer van de dag, en zoende haar. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 20]
- pako | Shabir en Kabir zijn twee pako's, en dat daar is een suri. [Prem Radhakishun, '(mijn nieuwe ... Groenten)'. In: *de Volkskrant*, 30 sept. 2006 (interview door Leen Vervaeke)]
- pap² | Na je heengaan maakten ze me alle drie samen zo heet, dat ik niet meer wist waar ik lag en spoten ze me de een na de ander hun papje ... het kwam soms nog uit me kut navloeien, als ik reeds in het hotelletje bij moeder was teruggekeerd. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 59]
- patser | Ik luisterde, diep weggezakt in de bank en keek naar de mensen om me heen. Verdomde patzers, bekakte klootzakken. [J.J. Voskuil, *Binnen de huid*. Amsterdam, 2009: 327]
- peeskamer¹ | Stel je een hangar voor (...) met daarin bijna vijftig peeskamertjes, sjieke afwerkplekken, peepshows, paaldansclubs, seksshops en pornostudio's. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- penoze | vooral in de jaren negentig gold Van Asselt als een van de geliefdste autodealers van crimineel Nederland, of, zoals een betrokkene zegt, 'de pooierbak-verkoper voor de complete penoze'. [Marc van den Eerenbeemt en Merijn Rengers, 'Auto-avonturen'. In: *de Volkskrant*, 20 okt. 2006]
- pens | (...) zoals een buik op niveau embonpoint en bij de gewone man een pens heet (...) [Kees van Kooten, 'Propjes'. In: *Meer dan alle modermismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 330]

- peren¹ | Dat kan niet - dacht ik - want als ik om kwart over elf met deze ferme knaap aan 't peren ga, loop ik tegen vijven de gasten op het partijtje alcohol-technisch zes uur vóór en dat zal door niemand gewaardeerd worden. [Simon Carmiggelt, *Morgen zien we wel weer*. Amsterdam & Antwerpen, 1967: 62]
- peuk | Snel rookte ze een forse peuk en liep de eerste de beste zaal op. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 24]
- pezen¹ | Wat peesden we vroeger niet voor wat overgeld, hè? Maar dat kreeg je dan ook als je loon recht in de jat. Eerlijk verdiend. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 71]
- piel¹ | Maar zijn piel groeide door. Met schokjes kwam hij omhoog en drukte ten slotte tegen zijn gulp. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 69]
- piemel¹ | Ik zou zeggen: wie een lul een piemel noemt heeft zichzelf buitenspel gezet. Wat-ie ook doet, hij zal alles *piemelig* doen. [Gerrit Komrij, *Papieren tijgers*. Amsterdam, 1980⁴: 169; geciteerd van *dbnl.org* (28 juli 2012)]
- piemel² | Je komt binnen als een piemeltje en stapt naar buiten als een gangster. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 66]
- piemeldrager | De tijden van Miepje zijn voorbij. Voor jullie armzalige piemeldragers heette ze misschien Miepje, maar voor mij heet ze Miebeth [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 87]
- piemelen² | 'Verdomme Tijs hou es op met dat gepiemel op de piano!' [Wim T. Schippers, geciteerd uit: Ingmar Heytze en Vrouwkje Tuinman, *Verdomd interessant, maar gaat u verder ...* Den Haag, 2000: 97]
- pijl | Ze werd drijfmat en de pijl schoot eruit. Meteen tastte ze ernaar, plaatste hem recht voor haar kier en de jongen schokte weer naar binnen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 170]
- pijp¹⁻¹, de ~ uitgaan | Tien tegen één, dat U de pijp uitgaat! Ja, kunst! zult U opmerken, de pijp uitgaan we allemaal, zwart, wit, lang, kort, man, vrouw, arm, rijk ... U heeft daarin natuurlijk volkomen gelijk, geliefde lezer. De dood gaat aan niemands deur voorbij en dat is mooi en dat is prachtig, maar niet waar het in deze [sic] om gaat. De uitdrukking 'de pijp uitgaan' werd door mij (...) in de meest letterlijke zin gebezigd (...) het hiertelande [sic] steeds dreigender wordend crematiegevaar! [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 137]
- pijp^{III} | Ze zakte door haar knieën en nam me in haar mond, een geniepig kort, fel pijpje. [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 129]
- pijpen¹ | Ah! Hélène, wat een vaardige tong heb je. Als je even goed les geeft in spellen als je pijpt, dan moet je een verbluffend goede onderwijzeres zijn. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 62]
- pik¹ | Menno kijkt naar ons en trekt zich rustig af, zijn pik bijna tegen Leila's lippen. Haar tong doet een uitval en Menno kreunt. [Laurens Abbink Spaink, 'Helium'. In: *Passionate* 12 (2005) 2: 16; geciteerd van *dbnl.org* (25 aug. 2012)]
- pik¹ in het zand | Jaja, dat kende ik. Kwam ik daar vanavond, wist niemand ergens van, stond ik mooi met m'n pik in het zand ... [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 16-17]
- pil | Maar de bewaakster verlinkte me en toen kwam die pil en haalde 'm weg, de spiegel. Hij vond 't niet normaal, zei hij. [Simon Carmiggelt, *Fluiten in het donker*. Amsterdam & Antwerpen, 1966: 149]
- pimpelen | Het peren en pimpelen in reizigerscafé's ook, de kater daarna niet duchtend. [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 64]
- pimpen | En komt de houdbaarheidsdatum rond de dertig in zicht, dan laten ze hun lichaam pimpen met botox, siliconen en een vagina-job. Verliest een vrouw na haar veertigste definitief haar verleidingskapitaal, dan kan ze haar lichaam maar beter verhullen in een boerka. [Margreet Fogteloo, 'Zeg iets moois tegen elkaar'. In: *De Groene Amsterdammer* 28 (8 juli 2009; geciteerd van *groene.nl*, 9 mei 2012)]
- pin-upgirl | Een pin-up girl is een spook zonder substantie. [Willem Frederik Hermans, *Het sadistische universum 1*. Amsterdam (oorspr. 1964) 1979¹²: 59]
- pis¹ | 'Ik doe 't in m'n broek!!' - Ze probeert 'r kousen naar omlaag te trekken - dat lukt 'r maar half en vooraleer ze de kans heeft om d'r slipje naar beneden te halen, gutst er een hete straal pis door d'r broekje. [Dirk Stoops, 'Het gras dat groeit!' In: *De Brakke Hond* 7 (maart 1990) 25: 112; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]

- pispaal** | Barak Drie waar Anders door de Chef is geplaatst, maakt hem meteen tot pispaaltje. Ze noemen hem Anna, pesten hem met zijn meisjesachtige uiterlijk en gebruiken hem voor alles wat God verboden heeft. [Joke Linders, 'Macht of onmacht?' In: *Literatuur zonder leeftijd* 7 (1993) 27: 129; geciteerd van *dbnl.org* (27 aug. 2011)]
- pissemuis** | Toen was de straal er, een fontein van hete zeik die ik uit me pissemuis op de lakens spoot. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 51]
- pispen** | Voor de deur van het vice-consulaat van Servië aangekomen, piste Mony tegen de voorgevel en belde vervolgens aan. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 11]
- pistool** | Geef me gauw een kut of een stronhol, om het even, maar ik moet ergens binnendringen en mijn pistool leegschieten [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 71]
- plakje** | 'Ik heb eens een kelner gekend,' zei de kastelein, 'en die dronk uit alle glaasjes die hij wegbrengen moest, één slok. Een plakkie noemde hij dat. Dat is gevaarlijk meneer ...' [Simon Carmiggelt, *Tussen mal en dwaas*. Amsterdam & Antwerpen, 1949: 40]
- plat¹ van voren zijn** | Gonnie was klein van stuk, plat van voren, breed in de heupen. Haar coiffure, blauwzwart van kleur, leek altijd in de grootste haast tot stand gekomen - zo heerlijk ongedwongen. Haar gezicht was overdadig beschilderd, maar met een allesbehalve artistiek begaafde hand en waarschijnlijk ook in grote haast. [Willem Frederik Hermans, *Onder professoren*. Amsterdam (oorspr. 1975) 1979⁵: 193]
- platvink** | Daar hadden de beide struikrovers gewacht, totdat de automobiel uit het gezicht verdwenen was en nu sprongen ze dreigend op de voortwandelende markies af. Het geroep van: 'Geld of je leven!' en 'Kom op met je platvink!' werd door de wind voortgedragen en verried hun plannen. [Marten Toonder, *Bombom de geweldige* (MV115, 1966). In: *'k Wist niet dat ik het in mij had*. Amsterdam, 1971³: 162]
- plee¹, door de ~ trekken** | 'Ik zal je een brief schrijven', zeg ik met een stem die woedend op mij is, 'en daar zal ik alles in uitleggen. Het is ook omdat ik het namelijk zo waanzinnig druk heb.' 'Die trek ik ongeopend door de plee', antwoordt ze en kruipt onder de dekens. [Kees van Kooten, 'L'écrivain'. In: *Veertig. Drie verhalen*. Amsterdam, 1982³: 55]
- pleuris¹, zich de ~ schrikken** | Toen ik in de spiegel keek schrok ik me ècht de pleuris. Eén héel groot gat, met enkel nog twee kleine stompjes. [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 49]
- ploert** | Niet de klappen die hij kreeg, maar dat hij zich als een schooljongen door een ploert had laten beduvelen, maakt hem zuur misnoegd. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 127-128]
- poedel** | 'Poeder mijn neus,' riep Broccoli, 'of ik sla je bril van je hoofd, puistige poedel.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 22]
- poen** | Die boer was een verschrikkelijke vieze stinker. Hij stierf van de poen, maar betaalde mijn moeder een karig loontje, ik vond hem meteen al een engerd [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 16]
- poep¹⁻²** | 'Ik ben een zeeman,' zei hij. 'Uitgezworven. Mijn koek is op. Ik woon nu hier, op een kamertje en ik red het. Ik keutel wat rond. Ik rook een pijpie.[sic] Ik laat 'n poepie.' [Simon Carmiggelt, *Een toontje lager*. Amsterdam & Antwerpen, 1959: 204]
- poepen¹** | Nouja, tenslotte is de wc zo'n beetje mijn handelsmerk geworden, mijn gimmick, als het ware. Bovendien, poepen doet in belangrikheid niet onder voor eten, waar iedereen altijd de mond van vol heeft! [Wim T. Schippers, geciteerd uit: Ingmar Heytze en Vrouwkje Tuinman, *Verdomd interessant, maar gaat u verder ...* Den Haag, 2000: 90]
- poepgat** | Culculine klom op het bed en ging met haar zwarte poes op de mond van Alexine zitten, terwijl Mony haar poepgaatje likte. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 19]
- poes¹⁻¹** | Bambi kirde en kroelde met haar blote bips heftig op en neer op de leren autobank, terwijl ik met mijn vinger in haar donzig poesje bewoog, dat af en toe hilde van geluk. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 242]
- poldermaffia** | Een greep in de persmappen levert bijkans een *who's who* op van de poldermaffia. Een aantal van de klanten stierf een gewelddadige dood, zoals Cor van Hout, Willem Endstra en de gebroeders Driessen uit Breda. [Marc van den Eerenbeemt en Merijn Rengers, 'Auto-avonturen'. In: *de Volkskrant*, 20 okt. 2006]
- pompen¹** | De drank had niet alleen het begeren opgevoerd, maar ook de onmacht. Ik lag tijdenlang boven op haar te pompen zonder tot een einde te komen. [Hans Dorrestijn, *Alle verhalen*. Amsterdam (oorspr. 1978-1989) 1991⁵: 220]

- poot¹⁻¹ | Daardoor kon hij onder die rok kijken en de ronde knie zien, de binnenkant van een dij, de boord van de kous die om het veerkrachtige vlees spande en de jarretelles, zwarte, die zich langs het blanke vlees spanden. Sjonge, wat een poten had die vrouw! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 104]
- poot¹⁻², geen ~ uitsteken | Niets zou ze hebben gedaan! Ze zou geen poot hebben uitgestoken! En waarom verwijt ze anderen dat dan wel? [J.J. Voskuil, *De buurman*. Amsterdam, 2012¹¹: 206]
- pot¹⁻¹, buiten de ~ pissen | Zelfs - of misschien wel juist vooral - *Libelle*-lezeressen blijken in groten getale buiten te [sic] pot te piesen, als dat een uitdrukking is die ook voor vrouwen kan worden gebruikt. [Ronald Giphart, 'Vroeg soms'. In: *de Volkskrant*, 24 nov. 2010]
- potlood | Terwijl ze mijn potlood eruit friemelde keek ik haar verbaasd en zij mij ondeugend aan. Met haar hand kneedde ze eerst een paar minuten, vol bewondering de Opstanding van de Heer aanschouwend. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 180]
- potverdomme | Zo, hèhè, dat lucht op! Potverdomme, heb ik dat allemaal de hele tijd meegezeuld? Ik heb nu een raar gevoel van binnen gekregen. Gauw maar weer wat eten om mijn gewicht weer op peil te brengen. [Wim T. Schippers, geciteerd uit: Ingmar Heytze en Vrouwkje Tuinman, *Verdomd interessant, maar gaat u verder ...* Den Haag, 2000: 92]
- praten □ | Mocht er onder 't lijmen soms niets verteld worden dat de moeite van 't opschrijven waard is, doe dan toch maar alsof je stenografeert ... Maar kom vooral in 't gesprek niet binnenvallen, want een nieuw geluid brengt een heele [sic] omwenteling teweeg ... Dat breekt de stemming en iedereen zwijgt dan om naar 't orakel te luisteren. En heb je dan niets te vertellen, dan is het vreeselijk [sic]. Alleen maar, bij wijze van aanvulling, 'zeer interessant, zeer interessant', wanneer er te lang gezweven wordt, want stilte is gevaarlijk. Stilte onder 't lijmen komt overeen met het adem scheppen van een drenkeling. [Willem Elsschot, *Lijmen/Het been*. Amsterdam (oorspr. 1924/1938) z.j. (2e druk): 65]
- proleet | [Prins] Maurits was een proleet en een bordeelhouder, bovendien vloekte hij veel. [A.L. Snijders, *Bordeaux met ijs*. Enschede, 2008²: 312]
- prostitutie □ | Zoals een bibliofiel in vreemde steden, als door instinct gedreven, de goede antiquariaten vindt, bereik ik er op de tast bordelen, hoerenwijken, of een eenzaam hotel, waarvoor wat vrouwen lopen. [Ischa Meijer, *Brief aan mijn moeder*. Amsterdam, 1974; geciteerd van *schrijversinfo.nl* (25 aug. 2009)]
- pruik | Jos zag een overweldigende bos haar die als een vacht van tussen haar benen doorliep tot halverwege de navel. (...) 'Wat een pruik hè,' zei Dorlas lachend. 'Je ziet haar spleet niet meer.' [Hans Dorrestijn, *Alle verhalen*. Amsterdam (oorspr. 1978-1989) 1991⁵: 46]
- pruim | Ze stroopte haar onderbroekje naar beneden en stapte eruit. Nu krijgt de pruim ruimte, dacht hij. Dat roodblonde schaamhaar als een schaduw van donkerder vlees. Geen vrouw met een mooiere kut. [Jan Wolkers, *De doodshoofdvlinder*. Amsterdam, 1979:158]
- pruimedant | 'Ga weg viezerd!' Met kracht stootte ze hem van zich af en in een flits zag hij die vrouwelijke pruimedant. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 187]
- pummel² | De verschrikkelijke Willem Frederik kwam eruit te voorschijn, liep naar de eerste de beste pummel die hem onder het oog kwam en vroeg, zacht verwijtend: Waarom heeft u dat nou gedaan? [Willem Frederik Hermans, Rudy Kousbroek en Ethel Portnoy. *Machines en emoties. Een briefwisseling*. Amsterdam, 2009: 35 (bezorgd door Willem Otterspeer)]
- raam, langs de ramen gaan | Gedegen als een geroutineerde hoerenloper die eerst alle ramen langsgaat, kuierde hij door het gangpad en nam van elke coupé de inhoud op. [Midas Dekkers, *Poot. Verhalen over de hond*. Amsterdam & Antwerpen (oorspr. 2000) 2009⁸: 104]
- ram² | Zelf is ze niet veel ouder als ze, in het huis van de buurman, aan het raam van de buurman, de ram van de buurman naar binnen krijgt. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaiké's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 12]
- rammen² | 'Ik heb haast,' riep de jongen. 'Ik moet effe een pooier in mekaar rammen.' Hij opende zijn jas. Aan zijn ceintuur hing een enorme, splinternieuwe hamer. [Simon Carmiggelt, *Brood voor de vogeltjes*. Amsterdam & Antwerpen, 1974: 62]
- rammen³ | Ik naaide de ene meid na de andere. Ik sleepte ze naar mijn hol en rukte ze de kleren van het lijf en ramde me een ongeluk. Dan werkte ik ze de deur uit na een haastig glas drank. [Jan Wolkers, *Turks Fruit*. Amsterdam, 1971¹⁸: 13]

- ratsmodee, naar de ~ gaan | O ja, naarmate je ouder wordt ga je vanzelf minder spartelen. Hoe meer je om je heen ziet dat alles naar de ratsmodee gaat, hoe sterker je je ervan bewust wordt dat je moet leren berusten. Anders sterf je aan het gechagrijn. [Midas Dekkers, 'Naarmate je ouder wordt, ga je vanzelf minder spartelen'. In: *Volkskrant Magazine* 336 (23 sept. 2006; interview door Wim de Jong)]
- rauzen¹ | Als hij haar vandaag of morgen bij jou vindt, slaat hij je hele zaak aan puin. Dan hoef je bij ons niet te komen. We laten hem lekker rauzen. [Simon Carmiggelt, *Spijbelen*. Amsterdam & Antwerpen, 1956: 91]
- reet □ | Een man staat op de hoek van mijn straat te praten met een andere man. Opvallend is zijn kont: heel prominent (kun je vooruitstekend zeggen, als het vooruitsteeksel zich aan de achterkant bevindt? Onze woordenschat om het lichaam te beschrijven is arm) doch helemaal niet monsterachtig groot of grof of zwaar. Integendeel, elegant van snit en vorm. Alleen buiten het normale. De rest van het lichaam verdwijnt erbij. [Eric de Kuiper, 'In Frankfurt'. In: *Dietsche Warande en Belfort* 138 (1993): 579; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan.2011)]
- reet¹ | Met de vinger volgde hij me reet, tussen de beide halvebollen in. Hij tastte me hele reet af, bleef aan het stropholletje haperen en streeelde daar een hele poos het voor hem misschien lieflijk aanvoelend grotje. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 39]
- reet¹, steek maar in je ~ | Steek je platen maar in je bejaarde reet. BUWALDA [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 27]
- rockchick¹ | Elle Bandita is een magere rockchick die de ballen uit haar broek schreeuwt, haar gitaar mishandelt en menige zaal uitgebrand achterlaat. Haar explosieve stijl heeft humor, hakt erin en is hot. [Arjan van Sorge, 'Elle Bandita: Rockchick in een mannenwereld'. In: *FRET Magazine* 8 (28 febr. 2006; geciteerd van *popinstituut.nl*, 4 aug. 2009)]
- roede | Ik had een soort schimmel op het einde van mijn Roede, maar die is, door zalf, naar het schijnt, verdwenen. [Gerard Reve, *Brieven aan Bernard S., 1965-1975*. Utrecht & Antwerpen, 1981: 52]
- rol □ | Koert lachte, ik pakte een spiesje van het nachtkastje en zette de punt op zijn hals. 'Nee maar,' zei Koert. Hij lachte opnieuw. Een lach die ik hem nog niet had zien lachen: mond dicht, ogen halfopen, kaken op elkaar. 'Nee maar.' Koert begon in mijn oor te praten: 'Is dat wat je wilt? Hè? Mijn geile meesteres.' [Hanna Bervoets, *Of hoe waarom*. Amsterdam & Antwerpen, 2009: 143]
- rondhoereren¹ | Ach, rondhoereren doe ik eigenlijk niet meer. Ik zoek in elke Jongen het uiteindelijke Gezicht en de stem van God [Gerard Reve, *Brieven aan Bernard S., 1965-1975*. Utrecht & Antwerpen, 1981: 55]
- roompotje | Patricks wijsvinger gleed langs de binnenkant van haar dijbeen naar beneden (naar boven als ze had gestaan) en beroerde even haar roompotje. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 29]
- roos, een bruine ~ | Tuurlijk kon hij zich niet weerhouden voortdurend haar reet te strelen. Meestal drong hij met de vinger tot in de diepe plooi, om de bruine roos in de schaduw te bevoelen. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 36]
- rot | Hitler zag de gevangenis als een universiteit voor misdadigers. Wist je dat niet? Een overdekte goot waarin de jongetjes het vak leren van de rotten. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 64]
- rozet | Alexine draaide zich om en keerde haar mooie, roodgekleurde billen naar de enorme pik die haar rozet binnendrong, terwijl ze, doorkliefd, schreeuwde en met haar kont en tietten schudde. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 21]
- rukkertsbos | Achter hem ligt het brugrestaurant over de A4, en rechts van hem een heuveltje met wat verloren bomen. Een rukkertsbos, oordeelt Rinus, waar 'ze' de hoer spelen. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- rund¹, bloeden als een ~ | Op een middag werd een man voor 't Haantje neergeschoten. Hij viel precies in de deuropening neer en hij bloedde als een rund. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 55]
- sandwichen¹ | Al was er laatst even een moeilijk moment, toen Rosalie *gesandwiched* [sic] wilde worden, wat niet lukte omdat Martijn niet presteerde en Rosalie vervolgens doodleuk met die ander doorging. En niet vijf minuten, ook niet tien minuten, nee, de tijd werd gewoon vergeten. [Suzanne Rethans, 'Gezellig samen vreemdgaan'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]

- sap □ | Alles wat hij is verzet zich tegen het binnengaan van een tent waarop ze een naakt wijf hebben geschilderd. Maar hij doet het. Eenmaal binnen de gedachte dat hij straks weer naar buiten moet. De lucht van plastic videobanden, mannezweet, vloerbedekking. De lucht van zaaad. De pissebed achter z'n zaadbalië. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 313]
- sap¹ | Haar sap liep tussen haar vingers uit en druppelde op de vloer. Zo nat was ze nog nooit geweest. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdeltá*. Utrecht, 1998: 122]
- schaar, de ~ doen | zeg, doe de schaar eens bij mij ... Zo ja ... Steek je duim diep in mijn kut en je wijsvinger in mijn aars. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 63]
- scharminkel | Altijd had hij pech. Waarom was Mea nu juist zo'n bottig scharminkel? [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 228]
- scheet¹ | Een petomaan laat geen winden. Ik zal een definitie van hem geven. Een petomaan is iemand die gasophoping in dier voege manipuleert dat het resultaat een kunstwerk is, of althans verbazing teweegbrengt. De scheet is bij hem geen doel, maar een middel. Winden zijn z'n materiaal. [Gerrit Komrij, *Papieren tijgers*. Amsterdam, 1980⁴: 109; geciteerd van *dbnl.org* (6 sept. 2011)]
- scheur² | Ze viel achterover op het zachte tapijt en haar scheur vulde zich met een geweldige penis. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdeltá*. Utrecht, 1998: 161]
- scheuren | Met de verrekijker konden we elke kleine handeling, elke grimas van Karl op zijn crossmotor volgen terwijl hij door de weide scheurde en tegen een glooiing op reed. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 135]
- schieten¹⁻² | Z'n vinger drong me stronholletje binnen, terwijl hij verward schreeuwde: O moedermaagd, o kleine schat, ik ga schieten, ik schiet me zaad voor jou, voor jou alleen me lieve kleine hoer ... [Louis Paul Boon, *Mieke Maaiké's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 53]
- schijten | Hoe lang zullen ze bij mijn dood stilstaan? Niet langer dan iemand die net gescheten heeft en heel even stil moet staan, om dat fijne gevoel erna ten volle te verwerken en al knijpend te voelen wegtrekken. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 147]
- schijten op iets | 'Ik schijft op jullie bankrekeningen in Zurich,' riep ze, 'ik schijft op jullie cognac.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 154]
- schijterij | De wijn van het hotel smaakte erg eigenaardig: je weet wel, die bedrieglijke, zachte afdrank die ook een goede wijn kenmerkt. De oprispingen en de schijterij komen later. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 179]
- schlemiel¹ | Ze treurt nog steeds om die soldaat. Tja, *nou* zie ik 't wel. 't Was een brave schlemiel, die óók maar gestuurd werd door ome Adolf. Maar toen kon ik zo niet praten. [Simon Carmiggelt, *Duiven melken*. Amsterdam & Antwerpen, 1960: 58]
- schoftentuig | Waar is de eerbied voor het leven gebeven? Euthanasie! ... Wittejassenmoord! (...) 'Wij geven u een spuitje, mevrouw Jansen en dan gaat u rustig slapen.' Moordenaars! ... Schoftentuig! [Wim de Bie, *Schoftentuig*. Amsterdam, 1991⁸: 67]
- schoorsteen¹¹, de ~ uitvegen | Ze was volledig klaargekomen en deze door internationale training geofende man had haar zo de schoorsteen uitgeveegd dat ze tollend op haar benen stond. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdeltá*. Utrecht, 1998: 163]
- schorem¹¹ | Wilbert heeft gebeld. Ons eigen stukje schorem heeft gebeld. Zaterdagavond, speciaal voor jullie. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 186]
- schurft, de ~ aan iets hebben | Monnie in de pokket. Argent dans la pos - Duits, Spaans, Portugees, Grieks - ik heb alle levende en doje talen in mijn broekzak. Klaar. Maar begrijp me goed - ik ben een man op jaren en als ik aan één ding de schurft heb, dan is het aan kwaadspreken. [Simon Carmiggelt, *Een toontje lager*. Amsterdam & Antwerpen, 1959: 189]
- schurk | 'Juist,' mompelde heer Ollie tussen de tanden. 'Iets dergelijks heb ik al eens meegemaakt. En toen hebben de schurken zich niet ontzien om mij een klap te geven waar een dame bij was. Maar deze keer zal ik ze leren!' [Marten Toonder, *Bombom de geweldige* (MV115, 1966). In: *'k Wist niet dat ik het in mij had*. Amsterdam, 1971³: 162]
- schut, voor ~ gaan | Die andere meiden dóén maar en ik stap nog niet uit de bus of daar staat al zo'n bink van de rijkspolitie. Drie keer voor schut in één maand. Ja, me man merkte het niet want die zat toen zelf. [Simon Carmiggelt, *Fluiten in het donker*. Amsterdam & Antwerpen, 1966: 147]

- seks □ | ‘Wat is seks?’ vroeg ze. De schrijver, die zich juist voor zijn kunstenaarsarbeid aan het gereedmaken was en zijn pantalon uittrok, bedacht zich geen ogenblik en antwoordde, balanserend [sic] op één been: ‘De vraag is het antwoord.’ ‘O’, zei Liesje, door een grote loomheid bevangen. ‘Seks is de Filosofie van het Zijn in de Praktijk’, vervolgde de schrijver, terwijl hij zich, nu geheel schrijvensbereid, bij Liesje op het bed voegde. Wat een kloek model vulpen, dacht Liesje. ‘Je begrijpt me, geloof ik, niet’, zei de schrijver, met zijn gevoelige schrijvershanden haar onderste leden nog wat verder uit elkaar schikkend. ‘Ik zal het je demonstreren’. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 95]
- seks⁴ | Stromen van wellust joegen door haar heen. Haar seks leek nu een overrijpe pruim. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 122]
- sekspleet (seks⁵) | Ineens sloeg hij zijn handen om haar heupen en trok haar in een geweldige ruk in zijn schoot en voor het eerst omklemde een vagina van een vrouw, de sekspleet van de lerares Duits, zijn bonzende fallus tot aan de wortel. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 151]
- shit⁵ | Goeiemorgen! Dat was geen shit voor amateurs. Ik voelde de sterren in m’n ogen springen. [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 12]
- sjakes, zich ~ houden | ‘Ik heb elf kinderen, zesentwintig kleinkinderen en zeven achterkleinkinderen,’ sprak hij. Hij serveerde de volzin rustig uit. De kroeg scheen opeens te klein voor zoveel vruchtbaarheid. (...) Ik hield me maar sjakes met mijn twéé, als een kladschilder die zwijgt wanneer de meester spreekt. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 32]
- sjezen^{ll} | Hij ervoer hun vriendschap als magisch - vóór hij naar de campus was gekomen om er fotografie te volgen, was hij als student Nederlands in Utrecht gesjeesd, kansloos gesjeesd, zijn eigen studentenstad had hem afgestoten [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 25]
- sjikker | Toen ik op het toilet stond te lozen, kwam er opeens een grote knevel binnen wankelen, hij was strontlazerus [sic], die naast mij aan de pisgoot ging staan. Hij was zo sjikker dat ie amper kon staan [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 281]
- sjoege¹, geen ~ geven | En die mukkels natuurlijk maar kroelen en met hem in de koffer willen. Maar hij, keihard, gaf geen sjoege. Als lastige vliegen sloeg hij ze van zich af. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 128]
- slaaf¹ | Nu, fijne geile gehoorzame en Zeer Onderworpen Slaaf, ik zal proberen je niet harder te slaan dan nodig is. [Gerard Reve, *Brieven aan Matroos Vosch, 1975-1992*. Amsterdam & Antwerpen, 1997: 56]
- slapen, met iemand ~ | Eerst met haar naar bed, dacht ik, eerst met haar slapen en dan praten. Wat in het vlees begonnen wordt, wordt in de geest volbracht. [Jan Wolkers, *Gesponnen suiker*. Amsterdam, 1975²⁷: 141]
- slapjanus | Vier maanden geleden is hier nog iemand doodgereden, nooit meer iets van gehoord, en nu komen ze met een enquête. Dat is het, meneer, daarom gaat de stad naar de klote, door deze slapjanussen. [A.L. Snijders, *Bordeaux met ijs*. Enschede, 2008²: 358-359]
- slet □ | Ze gingen naar de bioscoop, hij betaalde de breezers en de popcorn. Tijdens de film wurmde hij zijn hand in haar slipje. (...) Jens had haar goed ingeschat, ze was een solitair sletje op zoek naar goedkope warmte en goedkope luxe. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 102]
- sloof | Volgens de ouwe sloof van beneden, die me in het gangetje weer eens te pakken kreeg, zie ik er slecht uit. Of ik wel gezond leef. [Remco Campert, *Hoe ik mijn verjaardag vierde*. Amsterdam, 1969: 114-115]
- smeris □ | Maar de hooggeplaatste politieambtenaar liet zich niet zo gemakkelijk afschepen. Bijtijds schoot hem een overtredding te binnen, waar hij houvast aan had. ‘Het is verboden, om zich buiten de paden te begeven,’ sprak hij voldaan. ‘Ik ga je bekeuren, Bommel. Hoe is je naam?’ [Marten Toonder, *Het overdoen (mV78, 1957-1958)*. In: *Altijd dezelfde*. Amsterdam, 1975⁴: 41]
- smoel^{ll} | Vind je dat nou zo bijzonder, dat smoeltje van me. Ik heb het altijd te rond gevonden. Zo lieflijk. Veel liever had ik van die Marlene Dietrich-kaken gehad. Een beetje schonkig gezicht, daar houd ik van. [Jan Wolkers, *Brandende liefde*. Amsterdam (oorspr. 1981) 1991³: 41]
- snee^{ll-1} | Ze spoog vlak voor Harms voeten op de grond. ‘Wat krijgen we nou!’ zei Harm. ‘Wil je die viezigheid onmiddellijk opruimen!’ ‘Dat doe je zelf maar, pigmee!’ zei Froukeline. ‘Hoe vaak denk je dat we jullie kwak uit onze snee hebben moeten vegen?’ [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 88]
- snee^{ll-2} | Over de FNV was hij ook niet erg te spreken. (...) Zijn commentaar beperkte zich tot: ‘De FNV steek ik in mijn snee.’ [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 60]

- sneuelkroeg | Vier huizen verder is zo'n sneuelkroeg. Om één uur in de nacht komt dat triefel d'ruit [sic] vallen. Schreeuwen natuurlijk. En tegen me pui braken. [Simon Carmiggelt, *Morgen zien we wel weer*. Amsterdam & Antwerpen, 1967: 55]
- snob | Waarom gebruikt u smakelijk hier als bijwoord en niet als bijvoeglijk naamwoord: smakelijke, dure jenever. Smakelijk duur, woont u soms in Wassenaar, bent u een snob? [A.L. Snijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 16-17]
- snol² | 'Maar waarom moet ik naar een publieke vrouw?', kwam de ander weer afkerig in verzet. 'Zit ik nog niet genoeg in de knijp? Wat moet ik bij zo'n snol doen?' [Willem van Iependaal, *De commissaris kan me nog meer vertellen*. Den Haag, 1951⁴: 68; geciteerd van *dbnl.org* (23 jan. 2011)]
- snotaap | Moet je zien, zo'n snotaap, met zó'n mooie meid, en moet je horen hoe hij tegen haar tekeer gaat ... [Wim T. Schippers, Gied Jaspars, Ruud van Hemert en Wim van der Linden, *Het Barend Servet effect. Teksten van en reflecties op vijf shows van de VPRO*. Amsterdam, 1974: 110; geciteerd van *dbnl.org* (2 okt. 2012)]
- sodeju | Ik moest iemand spelen die de trap af werd gegooid. Mijn tekst bestond uit de woorden: 'Sodeju hé.' Hoe het kwam dat iemand die de trap af werd gegooid in zijn val de woorden 'sodeju hé' uitsprak was mij een raadsel. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 69]
- sodemieter² | Vrienden had-ie ook niet. Hij sloeg en schopte iedereen voor z'n sodemieter. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 98]
- sodemieter³, als de ~ | 'Wilt u als de sodemieter van dat dak afgaan,' stooft de metalen stem opeens op. 'Anders schieten we u eraf!' [Remco Campert, *Waar is Remco Campert?* Amsterdam, 1978: 55]
- soep, linke ~ | Met vrouwen - 't is linke soep. Je weet vaak niet precies wat je doen moet, eigenlijk. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 36]
- soft swap | De eerste keer zo'n profiel opstellen is nog een hele klus. Je moet je 'swingstatus' aangeven: wil je *full swap* (volledige partnerruil, alles mag - in één ruimte of niet) of *soft swap* ('alleen aanraken en oraal')? [Suzanne Rethans, 'Gezellig samen vreemdgaan'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]
- soloseks | Als ik hem in bed krijg, is het goed, maar als het niet lukt, des te rustiger en des te meer ruggemerg houd ik over voor ongestoorde soloseks. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 78]
- spatje | Ze schenkt een koppie thee met een zelfgebakken boterbiesje, lekker, al had ik liever een spatje gehad. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 36]
- spatjes hebben | Kijk, ik moet weg. Van mij had dat niet hoeven. Maar als een hoofdredacteur je niet meer wil, dan kun je wel spatjes hebben, maar dan ga je. [Joep Bertrams, 'Niet getekend worden, is veel erger'. In: *Het Parool*, 5 mrt. 2011 (interview door Hans van der Beek)]
- speeltje □ | Lieverd, heb ik je al gesproken van een fijne martelstoel, waarin de jongen op een enorme kunstlul moet zitten, die langzaam omhoog komt en steeds dieper in zijn reetje dringt? Het lijkt mij een zeer geil instrument. [Gerard Reve, *Brieven aan Wimie, 1959-1963*. Utrecht, 1980: 43]
- speer | Terwijl hij ook nog de reet waste, stond die speer daar vooraan van hier naar daar te wiebelen, zoals het spul waarmee ik piano leerde spelen, een manometer noemen ze dat. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 26]
- spelonk¹ | Spartelend met haar mooie ronde en mollige dijen, schreeuwde ze hem in het Roemeens toe: 'Nee, je krijgt hem er niet in!' De grote pik van Mony had met zijn rode, vlammeende kop de vochtige spelonk van Toné al aangeraakt. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 12-13]
- spleet¹ | Wat een fijne billen. Groot en gespierd. Daaronder en daartussen moest dus haar spleet zitten. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 115]
- splitje | Hij kon maar niet van haar splitje afblijven, gaf er voortdurend zoentjes op, likte het schoon, en trachtte met de tong naar binnen te dringen. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 58]
- spuiten¹⁻¹ | 'Ik voel je komen,' zei de juffrouw. 'Ik voel je pik zwellen. Spuit dan ... Spuit maar lekker! ...' [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 120]
- stamper | Ineens trok hij zijn stamper te voorschijn, sloeg zijn armen om haar heen. Meteen liet ze haar rok zakken. Hij stootte vooruit maar haar textiel zat er al tussen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 36]

- stelen, dat kan me gestolen worden | De praatjes waarmee Jan Marijnissen het plan destijds lanceerde - een museum om onze identiteit te versterken - kunnen me gestolen worden. [Bert Wagendorp, 'Historisch museum'. In: *de Volkskrant*, 17 juni 2009]
- stelletje | 'Geef me een stelletje van je,' zei de man. 'En wat mot jij?' 'Een steenpuist,' antwoordde de vrouw. (...) 'Ik heb er nog nooit van gehoord, maar ik sta hier pas eenenveertig jaar,' zei de kastelein en produceerde het stelletje, dat neerkwam op een bier en een borrel, de enige door de Duitsers ingevoerde maatregel die in Nederland levensvatbaar bleek. [Simon Carmiggelt, *Alle orgels slapen*. Amsterdam & Antwerpen, 1961: 145]
- stengel | Ik lag op mijn rug en Patricia zat schrijlings op me en maakte met gesloten ogen een droomrit op mijn stengel. [Hans Dorrestijn, *Alle verhalen*. Amsterdam (oorspr. 1978-1989) 1991⁵: 276]
- sterven¹, ik mag ~ als het niet waar was | Ik realiseerde me ineens dat ik godverdomme van die gozer hield! 'k Mocht sterven als het niet waar was ...! [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 18]
- stiefelen | Hij stond op, hees zijn pyjamabroek wat naar boven. Voorzichtig stiefelde hij naar de wastafel om de broeierige angst met koud water van zijn gezicht te spoelen. [Jaap ter Haar, *Het wereldje van Beer Ligthart*. Bussum, 1973: 115; geciteerd van *dbnl.org* (30 dec. 2010)]
- stijf^l | Zijn jongeheer stond stijf als een spijker. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 76]
- stijf^{ll} | Je had ook wel een helse pervers met een slakketemperament [sic] moeten zijn om die vreugdeloze stijve meid na jaren van bedachtzame verkering en slopende tact uit de kleren te willen zien komen. [Jan Wolkers, *Brandende liefde*. Amsterdam (oorspr. 1981) 1991³: 18-19]
- stijfsel | ik vind het zo'n gedoe, alleen voor een beetje jeuk aan je snikkel en één vingerhoedje stijfsel. [Kees van Kooten en Wim de Bie, 'De Klisjeemannetjes'. Van: *Hengstenbal*, 1977]
- stijve, ergens geen ~ van krijgen | Ik krijg geen stijve van gitaar. Sinds dat ding electrisch [sic] was, hadtie alles overstemd. Een omhooggevalen rythme-instrument. 'n Koekoeksei. [J.A. Deelder, *Drukke dagen*, Amsterdam, 1988: 13]
- stinkbak | De oude stinkbak jakkerde onverstoort voort over de Autobahn [P.F. Thomése, *J. Kessels: the novel*. Amsterdam & Antwerpen, 2009: 32]
- stoeipakje | 'We houden niet van stoeipakjes en tierelantijnen.' Daarom valt een groot deel van de stellen dat zich aanbiedt al af: voornamelijk lak, leer en synthetische niemendalletjes. [Suzanne Rethans, 'Gezellig samen vreemdgaan'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]
- stoeipoes | Ze pruilde aanminnig als een kindvrouwkje, ze straalde als een zelfbewuste tennisster, ze deed uit de hoogte met een mengeling van afstandelijkheid en platvloersheid als een verwend nest, ze koketteerde, ze schaamde zich, ze leek seksloos en frigide en dan weer een ongenaakbare stoeipoes, ze doorliep het hele spectrum waarmee ze haar prijs opdrijft voor de klanten. [Elvis Peeters, *Wij*. Amsterdam, 2009: 110]
- stok | Jean-Paul bleef een poos onbeweeglijk, de ganse stok tot aan de zak binnen in het kutje. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 58]
- stoot^{ll} | En opnieuw schoot er iets door zijn onderlijf dat hij verder alleen maar had wanneer hij blonde stoten in lingerie van advertenties in de Wehkampcatalogus [sic] bekeek. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 179]
- stront^l | Op zekere dag belde ze op, terwijl ik bezig was op het privaat uit mijn eigen achterste een grote drol van stront te maken [Gerard Reve en Geert van Oorschot, *Briefwisseling 1951-1987*. Amsterdam, 2005: 457 (bezorgd door Nop Maas)]
- stront^l voor iemand zijn | Jij vindt het gewoon leuk om met me naar bed te gaan, maar voor de rest ben ik stront. [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 101]
- stront^{ll-2} hebben | De intellectueel wordt geplaagd door privé-omstandigheden, terwijl de arbeider stront met zijn vrouw heeft (...) [Kees van Kooten, 'Propjes'. In: *Meer dan alle modernismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 330]
- strot, tot over zijn ~ ergens in zitten | 'Stapelgek word ik ervan.' 'Waarvan?' vroeg ik. Hij leunde, enigszins ontspannen door de drank, achteruit en strekte zijn benen. 'Ik heb een transportbedrijf. Ik zit tot over mijn strot in het werk,' zei hij. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 28]
- stuk^{lll} | 't Is verdomme toch een mooie meid! Haar dijen zijn wat dunner dan de mijne - je kunt er tussendoor kijken - maar 't is me toch een stuk waar geen man voorbij kan lopen zonder erop te letten. [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 104]

- stuk^{IV} | Als ze haar donzen gleufje niet gauw genoeg voor jouw machtige stuk open doet, zullen we haar met een bos brandnetels tussen haar benen striemen. [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 91]
- stumper | ‘Zeg, kan ik wat te drinken krijgen, of is ’t hier een apotheek waar je met een receppie moet komen?’ Zijn glas was weer leeg. ‘Ik ben onderweg,’ riep de kastelein. ‘En geef die stumper ook wat,’ zei de man, op mij wijzend. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 28]
- stuurknuppel | Zijn die meisjes, die voor je geestesoog naakt dansen, met slechts vergulde laarsjes aan, zwart of blank? Nee, ik vertel het aan niemand. Dien jij in je verbeelding dat meisje met jouw mond, of blaast zij met de hare op jouw stuurknuppel? [Gerard Reve en Geert van Oorschot, *Briefwisseling 1951-1987*. Amsterdam, 2005: 496 (bezorgd door Nop Maas)]
- sukkel □ | Als je ouder wordt, zie je echter dat de jongens die je vroeger zo aantrekkelijk vond zich in vijf jaar tijd kapot en straatarm hebben gerookt, gezopen, gevochten, geslikt of geneukt, excusez le mot. Tevens merk je dat de sullen van toen nog steeds sullen zijn: rijke sullen, standvastige sullen, sullen in evenwicht, vrijdenkende sullen, sullen met goede banen en grote huizen, sullen die zich altijd zijn blijven ontwikkelen omdat ze wisten dat zij het niet van hun uiterlijk moesten hebben. [Ronald Giphart, *Phileine zegt sorry*. Amsterdam, 1997³: 131]
- swinger | Vonden stellen elkaar vroeger via de contactadvertenties in het NVSH-blad of lectuur van minder allooï, nu leren swingers elkaar kennen op websites, in parenclubs en op ‘erotische feesten’. [Suzanne Rethans, ‘Gezellig samen vreemdgaan’, In: *Volkscrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]
- tang | Ik dacht wel eens: waarom ben ik eigenlijk getrouwd met die tang? Maar ja, twee zoons en twee dochters. Dan blijf-ie hangen, hè? [Simon Carmiggelt, *Mijn moeder had gelijk*. Amsterdam & Antwerpen, 1969: 51]
- tanga | Die tanga is een vieze hoer, je bent haar vijftigste vriend [THC, ‘Je bakt er niets van’. Van: *Nummer 1 Rocks van de THC*, 1997]
- tent^I, een ~ in zijn broek hebben | Om ons heen woedt onafgebroken het bombardement van de joelende jongens die het zwembad alleen gebruiken om in te duiken. De meesten hebben een tent in hun broek, maar hier zelf geen erg in. [Kees van Kooten, ‘Van de hoge’. In: *Koot graaft zich autobio*. Amsterdam, 1979: 42]
- thuis, we zijn weer ~ | O ja! Ik ben nog de schuld ook! We zijn weer thuis! We zijn weer waar we wezen moeten! [J.J. Voskuil, *De buurman*. Amsterdam, 2012¹¹: 187]
- tieten □ | Als je typte mocht je niet naar je vingers kijken, maar dat was voor mij geen probleem. Ik zat naast een roodharig meisje met een prachtig stel borsten en gedurende het tikken keek ik zo nu en dan naar die licht trillende tietten. Ik heb dus geleerd alleen naar mijn tekst te kijken. [Jan Wolkers, ‘Het grootste gevaar voor een schrijver is dat hij te veel schrijft’. In: Jan Brokken, *Schrijven*. Amsterdam, 1980: 36-37; geciteerd van *dbnl.org* (23 dec. 2012)]
- tiet^{I-1} | Haar fraaie boezem bestond uit twee prachtige tietten zo hard als marmer, blauw dooraderd, met bovenop twee zachtroze aardbeien waarvan de rechter een schattig moedervlekje bezat [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 12]
- tiet^{II-1}, een ~ met geld | Nou heb ik een zwager, die heeft zo’n tiet met geld, maar in het café komt hij nooit. Maar als ik jarig ben dan zit hij om acht uur ’s avonds bij me in de stoel en als hij om elf uur opstaat, heeft-ie een hele fles cognac leeg. [Simon Carmiggelt, *Duiven melken*. Amsterdam & Antwerpen, 1960: 101]
- tietzuiger | En zo leefden we, ondanks de panische angst voor zwangerschap van haar, toch erg gelukkig en opwindend. Ik had trouwens helemaal nog geen behoefte aan zo’n schreeuwende tietzuiger in huis. [Jan Wolkers, *Turks Fruit*. Amsterdam, 1971¹⁸: 89]
- toddik | Dat hij met zo’n smerige toddik in bed ligt te kroelen! Ze vreet hem met huid en haar op! [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 52]
- torpedo | Om half acht des morgens bezocht ik het privaat. Terstond vloog er uit mijn eigen achterste een kurkdroge, aan beide einden gepunte, lange torpedo. [Gerard Reve en Geert van Oorschot, *Briefwisseling 1951-1987*. Amsterdam, 2005: 485 (bezorgd door Nop Maas)]
- trekken² | Hierbij zend ik je, voor niets, een door vele ereksies [sic] stukgedrukt onderslipje, dat ik 5 dagen op het blote lichaam gedragen heb en daarna niet gewassen, en dat dus, heel vaag, naar mijn Lichaam ruiken moet. Druk het tegen je gezicht, in bed, terwijl je trekt. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 79]

- trol | Niet dat ze klein was, ze was zelfs groter dan ik, toch moest ik meteen aan een trol denken toen ik haar zag. Geen onaantrekkelijke trol, maar wel een trol. [Arnon Grunberg, *Fantoompijn*. Amsterdam, 2000²: 48]
- trompet | Ik hoorde hem wellustig hijgen en kreunen, zag hem de buik opspannen en de trompet steeds hoger opsteken [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 35]
- trul | Wat ben ik toch lelijk, dacht ze, en ik kleed me aan als een ouwe trul. [Simon Carmiggelt, *Twijfelen is toegestaan*. Amsterdam & Antwerpen, 1970: 146]
- trut^{ll-3} van Troje | Als de moderator van Uw veelgelezen, voortreffelijke koerant [sic] de plaatsing belet, moogt U hem van mij zeggen, dat hij de grootste Trut van Troje is die er op Gods aardbodem rondschommelt. [Gerard Reve, *Brieven van een aardappeleter*. Amsterdam & Antwerpen, 1993: 108]
- uilskuiken | Ik ben het niet met hem eens, ik vertel hem dat een stad met langzame bewegingen bestuurd moet worden, maar hij zegt dat ik een uilskuiken ben en keert zich van me af. [A.L. Snijders, *Bordeaux met ijs*. Enschede, 2008²: 359]
- uitlikken¹ | Helena (...) dacht met vertederling terug aan de tijd toen haar eigen jonge pruim voor de eerste keer werd uitgelikt. [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 64]
- uitwerpselen □ | Een heerlijk gevoel is dat als je leegloopt, schijten is ongetwijfeld een van de prettigste dingen van het leven, heel rustig lekker schijten, alleen maar schijten, fijn nadenken, op de met plaatjes beplakte muur kijken, de krant of 'n boek lezen of alleen maar staren (...) Schijten is zo persoonlijk en je moet er de tijd voor nemen, net zoals met tandenpoetsen, alle penages en bedaard en vooral beheerst! [Jan Cremer, *Ik Jan Cremer*. Amsterdam (oorspr. 1964) 2000⁵⁰: 268]
- uur, hete uren | Het contact met Miepje [Kurk] verliep vanaf de eerste middag dat ze me opzocht zeer bevredigend, terwijl ook mijn vriendschapsbanden met het echtpaar Kurk als échtbaar niet werden aangetast door mijn hete uren met Miepje. [Remco Campert, *De Harm en Miepje Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 31]
- vacht | Zijn grote zwellende piemel probeerde een charmant, koraalrood kutje met een glimmende zwarte vacht open te breken. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfdruizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 12]
- vagijn | Haar krappe vagijn rukte en trok. Haar liefdesmond zat om zijn penis geschroefd. Zulke dingen gebeuren. Dat het ons nadenkend moge stemmen over de menselijke drijfveren en instincten ... [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 75]
- variaties □ | Ze ging op haar rug liggen, trok haar dijen tegen haar buik, de knieën gebogen, en vouwde haar benen open als een boek. Deze voor een Europese onmogelijke houding verbaasde Mony. Hij proefde er spoedig de charmes van. Zijn pik verdween tot aan zijn kloten in een elastische kut die, aanvankelijk open, op verbazingwekkende wijze samenkromp. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfdruizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 75]
- varkenskop | Waar je ook kijkt zie je varkenskoppen en varkensnekken, waardoor Almelo je het gevoel geeft dat een onoplettende boer de staldeuren open heeft laten staan. [Hans Dorrestijn, *Alle verhalen*. Amsterdam (oorspr. 1978-1989) 1991⁵: 297]
- veer, iemand een ~ in zijn reet steken | Het tv-moment van het jaar wordt vanavond uitgezonden op SBS6, en je kunt er donder op zeggen dat het de moeder van Jan Smit in *Shownieuws* zal worden, al was het maar omdat de veer zo in eigen reet kan worden gestoken. [Jean-Pierre Geelen, 'Alles weg'. In: *de Volkskrant*, 31 dec. 2009]
- verbouwen | Ik zou de armen van de baard op zijn rug kunnen draaien, dacht ik bij mezelf, dan kon Serge zich op het verbouwen van het gezicht concentreren; hij zou extra kracht achter de vuistslagen moeten zetten, hij moest immers door de baard heen om het eigenlijke gezicht te beschadigen. [Herman Koch, *Het diner*. Amsterdam, 2009¹¹: 104]
- verdommen, dat kan me niks ~ | Het kon hem momenteel allemaal niks verdommen. Hij had immers een groot probleem! [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelt*. Utrecht, 1998: 124]
- verdommenis, naar de ~ gaan | Toen het glas voor hem stond mompelde hij: 'We gaan naar de verdoemenis, maar nu nog niet.' Hij keek ons allebei aan en zei nu iets harder: 'Naar de verdoemenis gaan is iets dat je moet doen als je zo oud bent als ik. (...) Of nog ouder. Dat is eigenlijk nog beter.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 135]

- verkopen^{II}, iemand een dreun op zijn bolle ogen ~ | Al goed, al goed, grinnikte het Roofdier en wuifde tergend, geen kouwe drukte, het is allemaal over en out, jongen, en als 't je niet bevalt zoek ik je straks wel even in je nette velaatje [sic] op en verkoop je een dreun op je bolle ogen. [Remco Campert, *Tjeempie! Of Liesje in Luilletterland*. Amsterdam, 1979⁸: 127]
- verrot^I, iemand ~ schelden | Hij schold de bediende verrot omdat deze zijn schoenen slordig had gepoetst (ze glommen als spiegels) en werkte zijn ontbijt naar binnen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 108]
- versieren^I | Tot z'n verbijstering had hij prompt de gastvrouw versierd, die maar wat graag inging op zijn voorstel aan het strand een luchtje te gaan scheppen. [J.A. Deelder, *Proza*. Amsterdam, 1976: 69-70]
- versliecheren | Ja, je wordt echt eerlijk, maar ik zou toch niet open en bloot midden overdag het politiebureau binnenlopen, als ik mensen wilde versliecheren. Jongens, die dat doen, doen het juist geheimzinnig, stiekem. [Simon Vinkenoog, *Liefde. Zeventig dagen op ooghoogte*. Amsterdam, 1965: 289; geciteerd van *dbnl.org* (4 aug. 2009)]
- vet^I, iemand zijn ~ geven | Sla geen detail over. Ik wil dat je aan ons vertelt hoe je dat stuk ellende z'n vet hebt gegeven. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 183]
- vierdeurspak | Toen ik de deur opentrok stond er een jongeman op de stoep met een sierlijk vierdeurspak en een glimlach. [Simon Carmiggelt, *Allemaal onzin*. Amsterdam & Antwerpen, 1947: 170]
- vieroog | 'Kssjt!' zei de grijsaard, terwijl hij verderliep. 'Lelijke vieroog. Snor. Maak dat je wegkomt.' [Remco Campert, *Het leven is vurrukkulluk*. Amsterdam (oorspr. 1961) 1970¹²: 85]
- vinger^{III}, iemand met een gouden ~ | Glaasjes tillen en rondjes geven. Hij was altijd in de weer met z'n gouden vingertje, dus de erfenis mocht geen naam hebben, want méér goud had-ie niet. [Simon Carmiggelt, *Ze doen maar*. Amsterdam & Antwerpen, 1976: 46]
- vingeren^I | Muisje zat zelf met d'r muisje bloot en vingerde zich, al kijkend naar de lul van paps. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 74]
- vlag, de rode ~ hebben uithangen | ik moest er hals over kop uit Friesland heen, om op het laatste moment, Hella Haasse die griep had of de rode vlag had uithangen, te vervangen [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 111]
- vleespudding | Nu weet ik heus wel dat er ook mooie, dikke mensen zijn, en dat niet het uiterlijk, maar het innerlijk telt, en dat ik zelf ook niet moeders mooiste ben en best af en toe een oogje kan toeknijpen, maar toch: soms vliegt het me aan als ik op straat door een drillende vleespudding op een scooter word gepasseerd. [Martin Bril, 'Domheid is een zegen'. In: *de Volkskrant*, 31 mei 2007]
- vleesroos | Haar vingers knepen krampachtiger in haar vleesroos, waar nu met kleine schokjes witachtig dauw uitkwam, en opeens beet ze me met haar scherpe kaken hard in mijn doornige stengel. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 181]
- vleestulp | (...) toen ik met m'n hoofd een beetje opzij wilde zag ik haar enorme vleestulp bloeien. Met haar ene hand friemelde ze in de vochtige bloem terwijl ze met duim en wijsvinger van de andere mijn potlood in haar mond begeleidde. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 181]
- vol, zich ~ zuipen | Hij draaide zich om en liep het gangetje weer in, op weg naar het dagverblijf. Ik heb zin in nog een borrel, ik zuip mij vol, dat is tenminste iets. [Willem Frederik Hermans, *Ik heb altijd gelijk*. Amsterdam (oorspr. 1951) 1981¹¹: 21]
- volkswijf | Het leuke is juist van dat soort cafés, weet ik veel, Van Plaggen, en dat soort, Ome Cor, en dat soort dingen, is dat er gewoon van die volkswijven zijn, die zijn nog zo lekker ongecompliceerd geil. [Jiskefet, *Hé lullo*. Amsterdam, 2000: 50]
- vollopen, zich laten ~ | Het leek een café voor handelsreizigers en voor forenzen die zich nog snel vol lieten lopen voor ze naar de voorsteden trokken. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 68]
- voorhang | Haar imposante tieten floepen uit haar kimono. Ergo: haar voorhang bungelt boven mijn verbaasde gezicht terwijl ze hees fluistert: 'Laat je tongetje 's zien, Nero. Lik eens ... proef het zout op mijn borsten.' [Johnny van Doorn, 'Rome brandt!' In: *De pap der tijden*. Amsterdam (oorspr. in: *Door de weken heen*, 1988) 1996: 166]
- voirlader | Ik ben om te beginnen erg blij dat je geen schurft van me gekregen hebt op je mooie stevige Jongenslijf. (...) Ik ben er niet zeker van, of ik er wel geheel af ben. Mijn voirlader ziet er weer redelijk uit, vrijwel zonder schubachtigheid. [Gerard Reve, *Brieven aan geschoolde arbeiders*. Utrecht & Antwerpen, 1985: 142]

- vozen² | De schoft ... Vozen met die vieze uit de goot opgeraapte straatkat. [Remco Campert, *De Harm en Miepe Kurk Story*. Amsterdam, 1983: 52]
- vrijen¹ | Als hij wilde vrijen zei hij: 'Ik wil neuken.' [Ronald Giphart, *Ik ook van jou*. Amsterdam (oorspr. 1992) 1998⁹: 127]
- vrijer | Gebruikte nóóit een stand-in, dee [sic] alles zelf, Tom Mix ... Hoeveel botten die vrijer al niet gebroken had! Hier hadtie een zilveren pen in z'n lijf en daar een zilveren plaat ... [Bep van Klaveren. In: J.A. Deelder, *Bep van Klaveren. The Dutch Windmill*. Utrecht, 1980: 41]
- vrouwenkut (vrouw¹⁻²) | Want een vrouwenkut is maar gewoon een snede, een soort mond, waaraan twee kleine en twee grote lippen hangen. Meer niet. Een kut moet bevingerd en gebruikt worden, wil je hem goed zwart op wit hebben staan. [Jan Cremer, *Made in de USA. Een Keiharde Amerikaanse Dokumentaire*. Utrecht & Antwerpen, 1969: 209]
- vuist, met elkaar op de ~ gaan | Daarna praatten we nog wat over de horecamiddenstand en mijn jongste dochter die wegens wangedrag (door haar bestreden, overigens) bepaalde cafés in Zutphen niet meer mag bezoeken. (Mannen zijn om haar met elkaar op de vuist gegaan en dat kan geen uitbater zich permitteren, rust en omzet, daar gaat 't om.) [A.L. Sniijders, *Heimelijke vreugde 2*. Amsterdam, 2008: 29]
- water¹, op ~ en brood zitten | Een losgeslagen clan waarvan de helft op water en brood zit, losse handjes, drugs, prostitutie. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 181]
- waterstijfje | Die gedachten - aan macht, gemak, zeg maar gerust 'geborgenheid', en vooral zonder dat het geld kostte - deden, al was het ten dele ook het gewone waterstijfje van de vroege ochtend, mijn manlijkheid zich in bescheiden mate verheffen. [Gerard Reve, *De vierde man*. Amsterdam & Antwerpen, 1981²: 44]
- watje | Nederlanders deden het al snel in hun broek bij dreiging met echt geweld. (...) Je zou zo'n Nederlands watje van huis kunnen weglukken met het voorwendsel dat je ergens een nóg goedkoper wijnboertje wist te zitten, om hem daarna ergens in een maïsveld af te tuigen - geen slap pak rammel, nee, iets stevigere, met honkbalknuppels en dorsvlegels. [Herman Koch, *Het diner*. Amsterdam, 2009¹¹: 75]
- weg, iemand uit de ~ ruimen | Haar als gewoonlijk in leven gelaten te hebben, terwijl het zo stom-eenvoudig leek haar uit de weg te ruimen, maakte het eerste halfuur van zijn dag gelukkig. [Willem Frederik Hermans, *Uit talloos veel miljoenen*. Amsterdam, 1981: 9]
- wegknijpen | Jopie: 'Toen hij weer kon lachen, vroeg ik: "Moet ik je nog wegknijpen?" Daar wou hij nooit meer van horen.' [Maurits Schmidt, 'Het ongeluk van Willem Ruska'. In: *Het Parool*, 5 apr. 2008]
- wegspuiten¹ | Hou ook even van mij en speel met je kleine poezelige handjes me fluit af, ik zit vol zaad dat ik voor jou wil wegspuiten. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 35]
- werkcenten | In de Haarlemse hoerenbuurt zette hij 't Steegje op: zes kamertjes die hij verhuurde, zonder dat de dames iets van hun werkcenten aan hem hoefden af te dragen. [John Schoorl, 'Naaïen of genaaid worden'. In: *de Volkskrant*, 15 sept. 2006 (interview met Rinus Beusenberg)]
- wiebel | Daar kleedde hij zich ook helemaal uit, als een naakte God, en toen ik z'n wiebel zoende stond die te trillen van aandoening. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 47]
- wieberen | Dat ze nog kón, nee, mócht meedraaien kwam door het chronische personeelsgebrek (...) Maar wanneer het nieuwe gebouw klaar zou zijn met zijn zonnige gezellige personeelsverblijven kon ze gaan wieberen, zoals de co-assistenten in hun studentikoze jargon dat zo aardig uitdrukten. Dan zouden de jonge kringen tot uit de uithoeken van het land aan komen zwermen (...) [Heere Heeresma, *Gajes*. Weesp, 1983: 5]
- wietkoker | Niet goed bij zijn hoofd. Toch heb ik een zwak voor mensen als hij, het soort dat de joden een wietkoker noemen. [Martin van Amerongen, 'Malcontente wietkoker'. In: *De Groene Amsterdammer* 40 (2 okt. 1996); geciteerd van *groene.nl* (18 nov. 2012)]
- wijf¹ | 'Ik lag gisteren een wijf te neuken,' zegt Wyman. 'Ik had 'r ergens opgepikt. Ik weet niet meer waar. Ze was pislelijk, maar dat soort wijven moeten ook neuken toch? (...)' [Alex Boogers, 'Honger in de asfaltjungle'. In: *Passionate* 12 (2005) 6: 7; geciteerd van *dbnl.org* (3 jan. 2011)]
- wijf² | 'Ik had wel een wijf,' vervolgde hij, 'maar ja, dat is misgegaan. Oorzaak - drank. Een braaf mens. Maar ze dronk alleen als ze dorst had.' [Simon Carmiggelt, *Brood voor de vogeltjes*. Amsterdam & Antwerpen, 1974: 85]
- wijs, niet goed ~ zijn | 'Een hotel,' zei hij, 'horen jullie dat? Ze is niet goed wijs. Een hotel. Ze wordt elke dag gekker.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 152]

wind □ | Een kinderhand is gauw gevuld: ik moest lachen bij de gedachte, dat iemand per ongeluk hard zou boeren en zich zou generen, waarop ik een heel harde scheet zou laten. Verder allerlei variaatsies [sic]: iemand laat twee boeren, ik drie winden; ik laat drie boeren, en daarna één wind; ik laat alleen maar winden, alsmaar achter elkaar, steeds sneller of juist steeds langzamer, tot op het pieperige en bijna onhoorbare af. Ik kwam niet meer tot bedaren, wat het lachen betreft. [Gerard Reve, *Brieven aan Simon C., 1971-1975*. Utrecht, 1982: 24]

Wippenstein, Van ~ | Elke nach Van Wippestein, zeg, heee! Nou, dan zoue ze mij na een jaartje dinsdagochend op de stoeprand kenne zette. Godsamme! [Kees van Kooten en Wim de Bie, 'De Klisjeemannetjes'. Van: *Hengstenbal*, 1977; opgenomen als:] Elke nacht Van Wippenstein, zeg, hé! Nou, dan zouden ze mij na een jaartje dinsdagochtend op de stoeprand kunnen zetten. Godsamme!

worst^{ll-2} | Hoeveel vrouwen zouden daar niet alles voor over hebben? Zijn fijne, jonge worst die in haar zat gepropt? [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 152]

wortel^l | Toen zei hij op sarrende toon: 'Zijn wortel gaat helemaal in je moeder d'r gleuf.' 'Niet waar! Niet waar!' gilde Niek nu. Koen bracht zijn gezicht dicht bij het zijne en Niek zag dat de zwellingen in zijn hals werkelijk heel groot waren: 'Helemaal! Zo'n eind! Tot zijn zak!' [Hans Dorrestijn, *Alle verhalen*. Amsterdam (oorspr. 1978-1989) 1991⁵: 27]

wortel^{ll} | Wat gaf het dat borsten en dijen een ietwat lubberden. Dat daar kon iets omvamen! Ze wist dat ze zo'n trotse vleesboom de baas kon. Tot aan de wortel mocht de piek naar binnen. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 53]

wriemelen | 'O, ga maar gerust. Vooruit, ga dan. Kun je aan 'r wriemelen in het donker. Dat vinden ze leuk, die meiden. Zich door de baas in hun dijen laten knijpen! Dat vinden ze lekker.' [Remco Campert, *Liefdes schijnbewegingen*. Amsterdam, 1963: 35]

zaad^l | Soms roken mijn vingers 's ochtends vroeg al naar mijn eigen zaad, maar aangezien ik toch de enige was die mijn vingers rook leek me dat geen enkel probleem. [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 27]

zaadbak³ | Trek af, sjeneer [sic] je niet, schiet maar es lekker je zaadbakje leeg ... hier tegen me hete kut aan! [Louis Paul Boon, *Eens, op een mooie avond*. Amsterdam & Antwerpen, 1996⁵: 112]

zaakje² | Zoals Kimberley, die met haar 'te grote schaamlippen' dus wel doodleuk met haar hele zaakje open en bloot voor de camera stapte, die *the full works* beeldvullend bij de kijker aan huis bezorgden [sic]. [Jean-Pierre Geelen, 'Seksles'. In: *de Volkskrant*, 28 okt. 2011]

zak¹ | ik zag hem zorgvuldig de stijve knots wassen en ook de bruine en wat behaarde zak, waarin ik de kloten vermoedde. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 26]

zak² vla | Nee *jij* trekt volle zalen, humorloze zak vla. Teer gerust weg in het overbodige non-leven dat je leidt. [Ronald Giphart, *Phileine zegt sorry*. Amsterdam, 1997³: 18]

zat □ | Twee glazen wijn is voor mij het absolute minimum, en dan lieg ik nóg, want zo zijn zuiplappen: ze liegen, ze bedriegen en ze laten alsmaar pizza's bezorgen omdat ze te beneveld zijn om voor hun kinderen te koken. [Sylvia Witteman, 'Drank'. In: *Volkskrant Magazine* 340 (21 okt. 2006)]

zeiken^{l-1} | Eens stond ik bovenaan de trap en zeikte zo naar beneden, de benen open, de buik vooruit, dat het als een waterval van Fontainebeau - in het Nederlands Mooifontein - de trappen afstroomde. [Louis Paul Boon, *Mieke Maaïke's obscene jeugd*. Amsterdam, 1975⁶: 57]

zelfpijperij | Niemand wist Peturr te behoeden voor de zelfpijperij waarmee hij begon, in een u-bocht van de Heinekenontvoering (25 jaar geleden) tot zijn eigen Emmy. Is complimenteren niet iets dat je beter aan anderen kunt overlaten? [Jean-Pierre Geelen, 'Peturr'. In: *de Volkskrant*, 10 nov. 2008]

zerk, onder de ~ liggen | We wórden geleefd, man. We leren te laat. We verknoeien mekaar. 't Is onze schuld en we kunnen er niets aan doen. Mijn vrouw ligt al jaren onder de zerk. Die heeft er allemaal te veel van geweten. Mijn schuld - *ik* dreef het door. Toch durf ik best naar dat graf toe. [Simon Carmiggelt, *Duiven melken*. Amsterdam & Antwerpen, 1960: 58]

zeuren □ | Kort moet je 't houden, vooral heel erg kort, je moet niet beginnen te zeiken zoals de meesten tegenwoordig doen, zeiken en zeveren en zeuren en zaniken en zwetsen en uit hun dikke nekken kletsen. [J.M.H. Berckmans, 'Mismaakte kronologie van het afgelopen gebeuren krono/14/9/93'. In: *De Brakke Hond* 11 (1994) 45: 133; geciteerd van *dbnl.org* (28 okt. 2012)]

zeurkous (zeuren²) | Wat de Bijbel is voor dominees, dat is de Grote Van Dale voor de overige zeurkousen. En omdat er in de Nederlandse taal geen enkel ander bruikbaar woordenboek van die omvang bestaat, wordt algemeen gedacht en beweerd, dat het een goed woordenboek is. Dit moet in hoge mate worden betreurd. Ik weet niet wat ik afschuwelijker vind: het feit dat er niets beters bestaat of de omstandigheid dat Van Dale zo populair is en de meeste Nederlandstaligen er zo tevreden over zijn. [Willem Frederik Hermans, *Boze Brieven van Bijkaart*. Amsterdam, 1977: 60]

ziekte, als de ~ | Kom je overspelige hoereringen opbiechten en boeten, en laat je op het gebied van literaire vormgeving adviseren: ik kan schrijven als de ziekte, en weet er veel van. [Gerard Reve, *Brieven aan Bernard S., 1965-1975*. Utrecht & Antwerpen, 1981: 44]

zin hebben | O jesus: het is een Zürichs hoertje! Nu moet ik anders kijken. Ik had wel zin, maar of ik ook zin in háár heb, kan ik mij nu afvragen. [Kees van Kooten, 'In de tent'. In: *Koot graaft zich autobio*. Amsterdam, 1979: 163]

zitten², voor iemand ~ | Hij verzorgde zijn speelgoed voortreffelijk. Eerst zat alleen Miepke voor hem. Met zijn mooie, rode sportwagen, die hij aan haar zondige wandel had overgehouden, ging hij haar elke ochtend om elf uur afhalen. [Simon Carmiggelt, *Haasje over*. Amsterdam & Antwerpen, 1957: 143]

zitten¹⁻¹ | Ik begreep dat je uit het gevangeniswezen komt? Mijn zoon die zit. [Peter Buwalda, *Bonita Avenue*. Amsterdam, 2011¹²: 65]

zuinig, niet te ~ | 'Ze hebben er wel een type voor uitgezocht,' hoorde ik de ene zeggen. En die andere zei: 'Ja, zeg dat wel, niet te zuinig.' [Arnon Grunberg, *Figuranten*. Amsterdam, 1997⁴: 71]

zuipen² | 'Ik sta hier elke dag maar te zuipen in die rotkroeg,' zei hij. 'Dat is toch geen leven voor een mens? Zo leeft een zwijn. En dat, terwijl er zoveel moois op de wereld is.' De andere vaste jongens hoorden ervan op. [Simon Carmiggelt, *Kroeglopen*. Amsterdam & Antwerpen, 1965: 12]

zuurpruim | Nou dringt het ineens tot me door waarom die ouwe zuurpruim zo razend werd toen er om die scène gelachen werd. Die ouwe krakkemikkige chirurg heeft ze misschien wel bij bosjes de invalidenwagentjes in geopereerd. [Jan Wolkers, *Brandende liefde*. Amsterdam (oorspr. 1981) 1991³: 91]

zuurstok | Schoft, prins der kontneukers, stoor ons niet langer, we hebben geen zin in jouw grote pik. Ga maar naar Mira met die zuurstok. [Guillaume Apollinaire (vertaald door Bert Simons), *Elfduizend roeden*. Amsterdam (oorspr. 1907) 1992: 11]

zwans | Hij liet zijn handen op de billen van de vreemde vrouw rusten, kneep er eens krachtig in en wrikte zo dat zijn zwans haar regelrecht tegen de flamoos moest drukken. [Heere Heeresma, *Pompen of ... Prachtporno uit de drasdelta*. Utrecht, 1998: 66]

zweefkees | En ik ben heus niet zo'n zweefkees van aan mijn lijf geen dokter en naar de handoplegger lopen of naalden in je voorhoofd laten steken wat veel mensen doen. [Wim de Bie, *De boekcorner van ... Goos Verhoef!* Amsterdam, 1988: 65]

zwijgstront | Wij kennen hen al jaren en wij schatten hun ruzie op twee dagen oud. Dit zal de avond van de tweede dag zijn. Nee, die twee zitten nog midden in hun Zwijgstront. [Kees van Kooten, 'Zwijgstront'. In: *Meer dan alle modernismen*. Amsterdam (oorspr. 1984-1989) 1994: 266]